২৮ বছৰ, ৬ সংখ্যা, ২১ মাঘ , ৰবিবাৰ, ১৪২৯ ভাস্কৰান্দ, পঞ্জীয়ন নং ৫৩৮৮৩ / ৯৪ RNI No. 53883/94. GHY--781025. Vol. 28: Issue No. 6 Date Of Publication -5 February 2022 Rs.10.00/

কৃষ্ণ গুৰু সেৱাশ্ৰমৰ ধৰ্মালোচনী সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে অংশুগ্রহণ ভাৰত্ৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীৰ

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- বিশ্বশান্তিৰ বাবে চলিত মাহজোৰা কৃষ্ণগুৰু একনাম অখণ্ড কীত্নিত প্রধানমন্ত্রী নৰেন্দ্র মোদীয়ে ভাৰ্চুৱেলী অংশগ্ৰহণ কৰে আৰু কৃষ্ণগুৰু সেৱাশ্ৰমৰ শিষ্যসকলক প্ৰধানমন্ত্ৰী গৰাকীয়ে সম্বোধন কৰে। উল্লেখযোগ্য যে, সপ্তাহজোৰা কৃষণ্ডৰু একনাম অখণ্ড কীৰ্ত্তন প্ৰতিবছৰে অনুষ্ঠিত হৈ আহিছে আৰু বিশ্বশান্তিৰ বাবে কৃষণ্ডৰ সেৱাশ্ৰমৰ এমহীয়া অখণ্ড কীৰ্ত্তন প্ৰতি ১২ বছৰৰ পাছত অনুষ্ঠিত হয়। ৬ জানুৱাৰীৰ পৰা আশ্ৰমত চলি আছে এমহীয়া অখণ্ড একনাম কীর্ত্তন। কৃষ্ণ বন্দনাৰে মুখৰিত আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ কেন্দ্ৰ কৃষ্ণ গুৰু সেৱাশ্ৰম।

কৃষ্ণ গুৰু সেৱাশ্ৰমৰ ধৰ্মালোচনী সভাত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মুখ্য অতিথি হিচাপে ভার্বেল সৰ্থে বাৰীৰ চলি আছে এমহীয়া অখণ্ড এক নাম কীৰ্ত্তন। কৃষ্ণ গুৰু এক নাম কীৰ্ত্তনত ভাগ লৈছে হাজাৰ হাজাৰ ভক্তই। কৃষ্ণ গুৰু মহাবিদ্যালয়ৰ খেল পথাৰত অনুস্থিত

পদ্ধতিৰে অংশ লৈ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে ভাষণ প্ৰদান কৰিলে। চল্লিশ হাজাৰ ভক্তই শুনিলে প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ উদাক্ত ভাষণ। সভাত উপস্থিত আছিল কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী তথা আশ্ৰমৰ শিষ্য সৰ্বানন্দ সোণোৱাল। নসত্রস্থিত কৃষ্ণ গুৰু সেৱাশ্রমত

কর্ম।এই প্রার্থনাই আমাক শান্তি দিয়ে। ই হ'ল আমাৰ মনৰ গভীৰতাৰ পৰা ওলোৱা এক আধ্যাত্মিক মনোভাৱ। আধ্যাত্মিক মনোভাৱে মানসিক <u>(তিনিপৃষ্ঠাত চাওক)</u> উৎকৰ্ষ সাধন কৰে। তাৰোপৰি আধ্যাত্মিক মনোভাৱে আমাৰ

শুনাৰ ক্ষেত্ৰতো আধ্যাত্মিক মনোভাবে বহুখিনি সহায় কৰে। বিদ্যালয়তো সদায় পঢ়াত বহাৰ আগতে সকলোৱে প্রার্থনা গোৱাৰ কাৰণো হ'ল ইয়াৰ জডিয়তে যাতে তোমালোকে একান্ত মনে ভগবানৰ নাম লৈ পঢ়াত মনোযোগ দিব পৰা। গতিকে আমি আমাৰ সন্তানসকলক সৰুৰে পৰা সদায় পুৱা-গধূলি প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ অভ্যাস গঠন কৰি আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি গঢ়ি তুলিব লাগিব।

সকলোৰে মৰমৰ কলিজা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- কলিজা আইতা আৰু নাই। গুৱাহাটী চিকিৎসা

মহাবিদ্যালয় হাস্পতালত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰিলে ১০৮ বছৰীয়া কলিজা আইতাই। বাৰ্ধক্যজনিত কাৰণত দীৰ্ঘদিন ধৰি চিকিৎসাধীন হৈ আছিল সকলোৰে মৰমৰ সুভদ্ৰা দেৱী আইতাই। পুৱা চিকিৎসালয়তে অস্তিম নিশ্বাস ত্যাগ কৰে আইতাই।উল্লেখযোগ্য যে প্রমোদ তালকদাৰ মেম'ৰিয়েল অ'ল্ড এজ

হোমৰ বাসিন্দা এইগৰাকী আইতা বহু লোকৰে আপোন। কিছদিন পূৰ্বে আইতাক ভূৰ্তি কৰোৱা হৈছিল জিএমচিএইচত। ১০৮ বছৰীয়া আইতাৰ দেহত বার্ধক্যজনিত সমস্যাই দেখা দিছিল।জিএমচিএইচৰ চিকিৎসকে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিল যদিও অৱশেষত নিয়তিৰ ওচৰত হাৰ মানিলে আইতাই।

আয়কৰ ৰেহাইৰ সামা ৭ লাখ টকালৈ বৃদ্ধি

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- আয়কৰ ৰেহাইক লৈ বাজেটত বিত্তমন্ত্ৰী নিৰ্মলা সীতাৰমণৰ ডাঙৰ ঘোষণা। এতিয়াৰে পৰা আপুনি

৭ লাখ টকা পর্যন্ত দিব নালাগে আয়কৰ। কেন্দ্ৰীয় বিত্তীয় মন্ত্ৰীয়ে আয়কৰৰ ক্ষেত্ৰতবাজেট ঘোষণাত উল্লেখ কৰি কয় যে, বছৰি ৭ লাখ টকালৈকে উপাৰ্জন কৰা লোকে আয়কৰ দিব নালাগে। পূৰ্বতে এই সীমা আছিল ৫ লাখ টকা। বছৰি ৩ লাখ টকা উপাৰ্জন কৰাসকলে দিব নালাগে কৰ। আয়কৰৰ বাবে বাজেটত ৬ টা শ্লেব নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে। ৯ -১২ লাখ টকা উপার্জন হ'লে দিব লাগিব ১৫ শতাংশ কৰ। ১২-১৫ লাখ টকা উপার্জন হ'লে দিব লাগিব ২০ শতাংশ কৰ। আনহাতে ১৫ লাখৰ অধিক উপাৰ্জন কৰাসকলে ভৰিব লাগিব ৩০ শতাংশ আয়কৰ।

দূৰ কৰে। বিদ্যাৰ্থীসকলৰ পঢ়া-মুক্তিৰ প্ৰথম দিনাই ডক্তৰ বেজবৰুৱা–২ ৰ উপাৰ্জন ৪১.২ লাখ টকা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- ছবিগৃহত মুক্তিলাভ কৰিলে নতুন অসমীয়া ছবি ড[ু] বেজবৰুৱা ২। ভাৰতৰ বিভিন্ন চহৰৰ আঠটা পেক্ষাগৃহ আৰু ১৪২খন পৰ্দাত মুক্তি লাভ কৰিলে ড॰ বেজবৰুৱা ২ ছবিখনে। ছবিখন প্ৰযোজনা কৰিছে ৰাষ্ট্ৰীয় বঁটা বিজয়ী প্ৰযোজক ড॰ সঞ্জীৱ নাৰায়ণে। সহযোগী প্ৰযোজক হ'ল ডাঃ অক্ষতা নাৰায়ণ। ছবিখনৰ সংগীত জুবিন গাৰ্গৰ। সমগ্ৰ অসমৰ ১৪২ খন স্ক্ৰিণৰ লগতে দেশৰ ৮ টা ছবি গৃহত (দিল্লী, বাংগালুৰু, নয়দা, চেন্নাই, হায়দৰাবাদ আদিত) চলচ্চিত্ৰখন প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে। মুক্তিৰ পিচতেই চলচ্চিত্ৰখন ৰাইজৰ মাজত বিশেষভাৱে সমাদৃত হৈছে। এতিয়া উজনিৰ পৰা নামনিলৈ দৰ্শকৰ মাজত চলচ্চিত্ৰখন চাবলৈ বৃদ্ধি হৈছে উৎসুকতা। ইফালে মুক্তিৰ দিনাই 'ড° বেজবৰুৱা ২' চলচ্চিত্ৰখনে দৰ্শকৰ অভূতপূৰ্ব সঁহাৰি লাভ কৰিছে। ডক্তৰ বেজবৰুৱা-২ ই ভংগ কৰিলে ৰত্নাকৰৰ উপাৰ্জনৰ ৰেকৰ্ড। মুক্তিৰ প্ৰথম দিনাই চলচ্চিত্ৰখনে ৪১.২ লাখ টকা উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

আমি ঈশ্বৰক লগ পাব পাৰো?

ইয়াৰ একমাত্ৰ উপায় হ'ল

প্ৰাৰ্থনা। প্ৰাৰ্থনা হ'ল আমাৰ

দৈনন্দিন জীৱনৰ এক অপৰিহাৰ্য

মনৰ পৰা বহুখিনি নঞৰ্থক চিন্তা

বিনীতা দেৱীক "এছিয়া বুক ৰেকৰ্ড" আৰু "ইণ্ডিয়া বুক ৰেকৰ্ড" ৰ সন্মান প্ৰদান

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- কাউন্সিল অফ টিচাৰ চায়েণ্টিস্ট আৰু ৰমন বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি ন্যাসৰ দ্বাৰা আয়োজিত "ৰামানুজন অমৃত ভাৰত গণিত যাত্ৰা" ২০২১ চনৰ ২ অক্টোবৰ পৰা অনুষ্ঠিত হৈছিল। অসমকে ধৰি ভাৰতৰ ২৫ খন ৰাজ্যৰ ৭৫ খন বিদ্যালয়ত গণিত আৰু বিজ্ঞান বিষটো ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ মাজত মনোগ্ৰাহী কৰি তোলাৰ উদ্দেশ্যেৰে কৰ্মশালা আৰু অন্তৰংগ আলাপ অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। এই যাত্ৰা "এছিয়া বুক ৰেকৰ্ড" আৰু "ইণ্ডিয়া বুক বেকর্ড" হয়। অসমত এই যাত্রা সুকলমে পৰিচালিত কৰাৰ বাবে নেচনেল কাউন্সিল অফ টিচাৰ চায়েন্টিন্ট, ৰমন বিজ্ঞান আৰু প্রযুক্তি ন্যাসৰ অধ্যক্ষ তথা আন্তঃ ৰাষ্ট্রীয় খ্যাতি সম্পন্ন গণিতজ্ঞ ড॰ চন্দ্রমোলী যোশীয়ে এণ চিই আৰ টি, চি চি আৰ টি আৰু এছ চি আৰ টিৰ সমল ব্যক্তি তথা ভাৰত চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক মন্ত্রালয়ৰ পৰা ৰাষ্ট্রীয় টেগৰ ৰিচার্ছ স্কলাৰ প্রাপ্ত বিনীতা দেৱীক "এছিয়া বুক বেকর্ড" আৰু 'ইণ্ডিয়া বুক বেকর্ড " বান প্রদান কৰে।

বুক নি নি গ্ৰহ্ম। অসমত এই যাত্ৰা ন পৰিচালিত কৰাৰ বাবে ল কাউপিল অফ টিচাৰ টিষ্ট, ৰমন বিজ্ঞান আৰু

ৰাজ্যৰ আৰক্ষী

ৰঙি লী বাৰ্ত্ত সেৱা- আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান ভাস্কৰ জ্যোতি মহন্তৰ কাৰ্যকাল অন্ত পৰে। নৱ নিযুক্ত আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান জি পি সিঙে ঘায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে। বিদায়ী আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান ভাস্কৰ জ্যোতি মহন্তৰ পৰা অসম আৰক্ষীৰ উলুবাৰীস্থিত মুখ্য কাৰ্যালয়ত জি পি সিঙে আবেলি ৪:৩০ বজাত দ্বায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে। উল্লেখযোগ্য যে, ১৯৯১ চনৰ আই পি এছ বিষয়া জি পি সিঙক অসমত কা- বিৰোধী আন্দোলন তীৱতৰ হৈ থকাৰ সময়ত
দিল্লীস্থিত নিয়াৰ পৰা ঘূৰাই অনা
হৈছিল। অসম-মেঘালয় কেডাৰৰ
আই পি এছ বিষয়াজনে
ডেপুটেশ্যনত নিয়াত আছিল।
তেওঁক ঘূৰাই অনাৰ পাছত ৰাজ্যত
তীৱতৰ ৰূপ ধাৰণ কৰা কাবিৰোধী আন্দোলন নিয়ন্ত্ৰণলৈ
আনিবলৈ সক্ষম হৈছিল।
আনহাতে ৰাজ্যৰ আইনশৃংখলাজনিত সমস্যা
তৎপৰতাৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰাতো দক্ষ
বুলি জনাজাত জি পি সিং।

২০২৩-২৪ বিত্তীয় বৰ্ষৰ কেন্দ্ৰীয় বাজেটত কি কি সামগ্ৰীৰ দাম বাঢ়িল দাম কমিল

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা - কেন্দ্ৰীয় বিত্ত মন্ত্ৰী নীৰ্মলা সীতাৰমণে দাখিল কৰিলে ২০২৩-২৪ বিত্তীয় বৰ্ষৰ কেন্দ্ৰীয় বাজেট। কেন্দ্ৰীয় বাজেটত বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে বহু অভিলাষী আঁচনিৰ কথা ঘোষণা কৰিছে। বাজেট দাখিল কৰাৰ পাছত কেইবাবিধো সামগ্ৰীৰ মূল্য বৃদ্ধি পাব। লক্ষ্যণীয় ভাৱে নিৰ্মলা সীতাৰমণে বাজেটৰ ভাষণ আৰম্ভ কৰাৰ পাছতেই বৃদ্ধি পাইছে নিফটি আৰু ছেনচেক্স। একেদৰে কেইবাবিধো সামগ্ৰীৰ দাম হ্ৰাস হ'ব। বাজেটত চিগাৰেটৰ ওপৰত ৰাষ্ট্ৰীয় দু র্যোগ আক স্মিক শুল্ক
(এনচিচিডি) ১৬ শতাংশলৈ বৃদ্ধি
কৰা হৈছে। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে যে
এতিয়াৰে পৰা চিগাৰেট ব্যয়বহুল
হ'ব।বিগত ২ বছৰ ধৰি চিগাৰেটৰ
শুল্কত কোনো পৰিৱৰ্তন হোৱা
নাছিল।কি কি সামগ্ৰীৰ দাম বাঢ়িল
আমদানি কৰা ৰূপৰ সামগ্ৰী,
বিদেশী পাকঘৰৰ চিমনি, এক্স-ৰে
মেচিন, প্লেটিনাম, চিগাৰেট, সুৰা,
ছাতি, সোণ, হীৰা।কি কি সামগ্ৰীৰ
দাম কমিল, চাইকেল, খেলৰ
সামগ্ৰী, মোবাইল কেমেৰাৰ লেঞ্চ,
ইলেক্ট্ৰনিক সামগ্ৰী, টেলিভিছনৰ
সামগ্ৰী, চিমেন্ট, কাপোৰ সীমা
শুল্ক।

বঙাইগাঁৱত ভায়েক-ভনীয়েকক নৃশংসভাৱে হত্যা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- বঙাইগাঁৱত এহাল ভায়েক-ভনীয়েকক কোনো অচিনাক্ত দুৰ্বৃত্ত ই নৃশংসভাৱে হত্যা কৰে। হত্যাকাণ্ডৰ ঘটনাটো দুৰ্গামাৰী গাঁৱত সংঘটিত হৈছে। ঘটনা অনুসৰি, দুৰ্বৃত্তই বুধবাৰে নিশা তেওঁলোকৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰি দুয়োকে উপৰ্যুপৰি আক্ৰমণ কৰে, যাৰ ফলত দুয়ো ভাই-ভনীৰ মৃত্যু

হয়। হত্যাকাণ্ডৰ কাৰণ এতিয়াও জানিব পৰা হোৱা নাই। ইপিনে, মৃত ভায়েক-ভনীয়েকহাল ক্রমে আজমল শ্বেখ আৰু ফিৰোজা বেগম বুলি চিনাক্ত কৰা হৈছে। পৰৱৰ্তী সময়ত, স্থানীয় আৰক্ষী ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হৈ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ বাবে মৃতদেহ দুটা উদ্ধাৰ কৰে। আৰক্ষীয়ে পৰৱৰ্তী অনুসন্ধান চলাই আছে।

কৰ্মশ্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়া মহাবিদ্যালয়ত "বৰগীতৰ কৰ্মশালা"

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা - কৰ্মশ্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়া মহাবিদ্যালয়ত মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্তশংকৰদেৱ আৰু শ্ৰীমন্ত মাধৱদেৱ বিৰচিত বৰগীতৰ সপ্তাহজোৰা কৰ্মশালা অনুষ্ঠিত হয়। ২০ জানুৱাৰীত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষা ড॰ শিখামণি কোঁৱৰে বন্তি প্ৰজ্বলন কৰি বৰগীত কৰ্মশালা খনিৰ

শুভাৰম্ভ কৰে। উক্ত কৰ্মশালাত
অধ্যাপক, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী,
অভিভাৱককে ধৰি প্ৰায় ৩৫-৪০
গৰাকী প্ৰশিক্ষাৰ্থীয়ে অংশগ্ৰহণ
কৰে। ৩ ফে ব্ৰুৱাৰীত
কৰ্মশালাখনিৰ সফল সামৰণি
অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত হয়।
মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষা ড॰
মৌচুমী বৰদলৈ হাজৰিকা প্ৰমুখ্যে

অধ্যাপক আৰু ভালেসংখ্যক ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ উপস্থিতিত প্ৰশিক্ষাৰ্থী সকলৰ বৰগীত পৰিৱেশনেৰে প্ৰেক্ষাগৃহ মুখৰিত হৈ পৰে। কৰ্মশালাৰ সামৰণি অনুষ্ঠানত সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগৰ সাংস্কৃতিক উন্নয়ন বিষয়া সৌৰভ পানীফুকনে প্ৰমাণ পত্ৰ বিতৰণৰ লগতে শুভেচ্ছামূলক বক্তব্য সামৰণি কৰে। অনুষ্ঠানটোৰ আঁত মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ তত্বাৱধায়ক তথা অর্থনীতি বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক ইন্দ্ৰানী গগৈয়ে। মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা অংকিতা ডেকাই শলাগৰ শৰাই আগবঢায়।

আমূলৰ প্ৰতি লিটাৰ গাখীৰত ৩ টকা দাম বৃদ্ধি

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- পুনৰ আমূলে বৃদ্ধি কৰিলে গাখীৰৰ মূল্য। মাদাৰ ডেইৰীয়ে গাখীৰৰ দাম বৃদ্ধি কৰাৰ পিছত এতিয়া আমূলে গাখীৰৰ দামও বৃদ্ধি কৰিছে। এইবাৰ আমূলে গাখীৰৰ মূল্য প্ৰতি লিটাৰত ৩ টকাকৈবৃদ্ধি কৰিছে। গুজৰাটৰ দুগ্ধ সমবায় আমূলে সতেজ গাখীৰত প্ৰতি লিটাৰত ৩ টকালৈকে বৃদ্ধি কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰিছে। ৩ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা আমূল পাউচ গাখীৰৰ সকলো প্ৰকাৰত মূল্য বৃদ্ধি কৰা হৈছে।এইবৃদ্ধিৰ পিছত আমূল গোল্ডৰ মূল্য প্ৰতি লিটাৰত ৬৩ টকাৰ পৰা ৬৬ টকালৈ বৃদ্ধি পাইছে।একেদৰে ১ লিটাৰ আমূল তাজাৰ বাবে এতিয়া ৫৪ টকা দিব লাগিব। একে সময়তে আমূলৰ গৰুৰ গাখীৰৰ বাবে ৫৬ লৈ বৃদ্ধি পাইছে। কোম্পানীটোৱে জনোৱা মতে, বৃদ্ধি পোৱা খৰচৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত গাখীৰৰ মূল্য বৃদ্ধি কৰা হৈছে।

অবৈধ স্বামী সকলৰ বিৰুদ্ধে অসমজুৰি তীব্ৰতৰ হৈছে আৰক্ষী প্ৰশাসন

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- বাল্য বিবাহৰ বিৰুদ্ধে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ কঠোৰ নিৰ্দেশৰ পিছতে অবৈধ স্বামী সকলৰ বিৰুদ্ধে অসমজুৰি তীব্ৰতৰ হৈছে আৰক্ষী প্ৰশাসন। অসমৰ ভিন্ন

প্ৰান্তত নিশা এটাৰ পিছত এটাকৈ অবৈধ স্বামী ধৰিছে প্ৰশাসনে। মৈৰাবাৰী আৰক্ষীয়ে নিশা চলোৱা এক অভিযানত আটক দুজনকৈ অবৈধ স্বামী। মৈৰাবাৰী আৰক্ষী

স্বামী দুজন হল চহৰীয়া পাম গাঁৱৰ নেকীবুৰ ৰহমান(২৩) আৰু বেলবৰী গাঁৱৰ কুতুব উদ্দীন(২৮)। আটক হোৱা দুয়োজন বৰ্তমানে মৈৰাবাৰী আৰক্ষীৰ জিম্মাত আছে। আনহাতে তথ্য অনুসৰি এই অভিযানত মৈৰাবাৰী অঞ্চলৰ বহুতো অবৈধ স্বামী আটক হোৱাৰ পূর্ণ সম্ভাৱনা আছে যদিও বহু কেইজন অভিযুক্ত স্বামী আত্মগোপন কৰি আছেবুলি জানিব পৰা গৈছে।

ধৰ্মালোচনী সভাত অংশ গ্ৰহণ কৰিলে দেশৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডীয়ে। ভাৰ্চুৱেল পদ্ধতিৰে অংশ গ্ৰহণ কৰি প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডীয়ে আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ কৃষ্ণ গুৰু সেৱাশ্ৰম সম্পৰ্কত কৰিলে গুৰুত্বপূৰ্ণ মন্তব্য। প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডীয়ে চল্লিশ হাজাৰ ভক্তক উদ্দেশ্যি এইদৰে প্ৰদান কৰিলে আধ্যাত্মিক ভাষণ। প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ ভাষণ শুনি আপ্লত হল কৃষ্ণ গুৰুৰ ভকতসকল। এই এমহীয়া অখণ্ড কীৰ্ত্তন অহা ৫ ফেব্ৰুৱাৰীত সমাপ্ত পৰিব। উক্ত অনুষ্ঠানত গুৰকৃষ্ণ প্ৰেমানন্দ প্ৰভু, ভক্তিমাতৃ কুন্তলা গোস্বামী, অসম চৰকাৰৰ মন্ত্ৰী ৰণোজ পেণ্ড, বিমল বৰা, বিধায়ক- নৱ কুমাৰ দলে, জাকিৰ হুছেইন ছিকদাৰ আদি বিশিষ্ট ব্যক্তিসকল উপস্থিত থাকে।

কঞ্চ গুৰু সেৱাশ্ৰম

মৰিগাঁও ধৰমতুলৰ ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথত পথ দুর্ঘটনা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- মৰিগাঁও ধৰমতুলৰ ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথত পথ দুৰ্ঘটনা। ৰৈ থকা MN 05C 0482 নম্বৰৰ তেলভৰ্তি টেংকাৰত প্ৰচণ্ড খুন্দা AS 02AB 4198 নম্বৰ বলেৰো বাহনৰ। ধৰমতুল আৰক্ষী থানাৰ সন্মুখত সংঘটিত দুৰ্ঘটনাত গুৰুতৰভাৱে আহত হয় বলেৰ' বাহনখনৰ চালকজন। সংকটজনক অৱস্থাত গাড়ী কাটি উদ্ধাৰ কৰা হয় বলেৰ'বাহনৰ চালকজনক। লগে লগে মৰিগাঁও অসামৰিক চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি কৰোৱা হয় চালকজনক। আহত চালকজন কাৰ্বি আংলঙৰ মাঞ্জাৰ থাংমিনহাও বুলি জানিব পৰা গৈছে। তেল পৰিবাহী টেংকাৰখন মণিপুৰ অভিমুখী আৰু বলেৰ'খন কাৰ্বি আংলং অভিমুখী আছিল। উল্লেখযোগ্য যে মাঘ বিহুৰ দিনা সেই স্থানতে দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত হৈছিল এখন তীৰ্থযাত্ৰীৰ বাহন।

মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে বিতৰ্কিত মন্তব্য যোগ গুৰু ৰামদেৱৰ

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- ৰাজস্থানৰ বাৰমেৰত অনুষ্ঠিত এখন ধৰ্ম সভাত ভাষণ দি বাবা ৰামদেৱে মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে বিতৰ্কিত মন্তব্য কৰিছে। যোগ গুৰুজনৰ বিতৰ্কিত মন্তব্যৰ ভিডিঅ' ছচিয়েল মিডিয়াত ভাইৰেল হৈ পৰিছে। বাৰমেৰত এক সমাৱেশক সম্বোধন কৰি বাবা ৰামদেৱে কয়, ইছলামত, এইটো শিকোৱা হয় যে পাঁচবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু তাৰ পিছত আপুনি যি পাপ কৰিব বিচাৰে কৰক। ৰামদেৱে

মুছলমানসকলৰ গোঁফ, পায়জামা সম্পর্কেও আপত্তিজনক মন্তব্য কৰিছে। তেওঁ কয়, মুছলিম ভাতৃসকলে পাপ কৰে আৰু তাৰ পিছত নামাজ আগবঢ়ায়। মোৰ মুছলমান ভাতৃসকলে বহুত পাপ কৰে কিন্তু নিশ্চিতভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰে। তেওঁলোকক কেৱল প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকোৱা হয় আৰু তাৰ পিছত আপুনি যি বিচাৰে সেয়া কৰা। কিছুমান সন্ত্ৰাসবাদী হৈ পৰিছিল, কিছুমান অপৰাধী হৈ পৰিছিল কিন্তু তেওঁলোক সকলোৱে নামাজ আগবঢ়াইছিল।

তেওঁলোকৰ বাবে স্বৰ্গ আছে -গোৰোহাৰ ওপৰত পায়জামা পিন্ধিব, গোঁফ আঁতৰাব আৰু টুপী পিন্ধিব... এইটো ইছলাম বা কোৰাণত লিখা হোৱা নাই কিন্তু এই লোকসকলে এইটোৱেই কৰি আছে। বাতৰি অনুসৰি, বৰেলীৰ দৰগাহ আলা হজৰতৰ সৈতে সম্পর্কিত সংগঠন অল ইণ্ডিয়া মুছলিম জামাতৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সভাপতি মৌলানা শ্বাহবুদ্দিন ৰাজৱী বাৰেলভিয়ে ইছলাম সম্পৰ্কে যোগ গুৰুৰ মতামতৰ বিৰোধিতা কৰিছে। মৌলানাই কয় যে, বাবা ৰামদেৱে প্ৰথমে ইছলাম অধ্যয়ন কৰা উচিত আৰু তাৰ পিছত কথা কোৱা উচিত। যিসকলে ইছলাম পঢ়া নাই তেওঁলোকৰ ইছলামৰ বিষয়ে কোৱাৰ অধিকাৰ নাই। পঢ়া অবিহনে কাৰোবাৰ বিষয়ে কোৱাটো ভুল পথত গৈ আছে।

কহুৱাআটিত আন্তৰাষ্ট্ৰীয় শৈৱ সংঘৰ মৰিগাঁও জিলা সমাবেশঃ

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- সমগ্ৰ শৈৱ ভক্ত সকলক একগোট কৰি, সামূহিক শৈৱ চৈতন্য জাগ্ৰত কৰাৰ উদেশ্যে সনাতন পৰস্পৰাৰ শৈৱ মাৰ্গত, ভক্তি মাৰ্গৰ এক আধ্যাত্মিক সংগঠন হৈছে আন্তৰাষ্ট্ৰীয় শৈৱ সংঘ। মৰিগাঁও জিলাৰ অন্তৰ্গত বিভিন্ন প্ৰান্তৰ ভক্ত সকলৰ লগত মত বিনিময় কৰি আন্তৰাষ্ট্ৰীয় শৈৱ সংঘৰ মৰিগাঁও জিলাৰ জিলা সমিতি স্থাপন কৰাৰ মানসেৰে অহা ৫ ফেব্ৰুৱাৰীত এখনি সমাবেশৰ আয়োজন কৰা হৈছে। মৰিগাঁও জিলাৰ বৰছিলা পঞ্চায়তৰ অন্তৰ্গত কুহুৱাটি গাঁৱৰ সাৰ্বজনীন শিৱ মন্দিৰত অহা ৫ ফ্বেৰাৰীত দিনযোৰা কাৰ্য্যসূচীৰে

অনুষ্ঠিত হব এই সমাবেশ।

কাৰ্যসূচী অনুসৰি সেইদিনা পুৱা ৮ বজাত মাংগলিক কার্য, ৯ বজাত বন্তি প্ৰজ্বলন আৰু মংগলাচৰণ আৰু মহাদৈবিক সংগীত, ১০ বজাত বিশিষ্ট অতিথি আৰু জিলা প্ৰতিনিধি সকলৰ সম্বৰ্ধনা, ২ বজাত প্ৰতিনিধি সকলৰ লগত মত বিনিময়, দ্বায়িত্ব প্রদান, সিদ্ধান্ত গ্রহণ সম্বন্ধীয় সভা অনুষ্ঠিত হব। ৰাজ্যৰ ভিন্ন প্ৰান্তত ভক্ত বৈষ্ণৱ, পণ্ডিত, সাধু সন্তৰ সমাবেশেৰে অনুষঠিত হবলগায়িা উত্ত সমাৰোহত সকলো ভক্তপ্ৰাণ ৰাইজৰ সহায় সহযোগিতা আৰু উপস্থিতি কামনা কৰিছে উদযাপন সমিতিৰ হৈ সভাপতি চন্দ্ৰমোহন শৈৱই।

অসমৰ বিষ্ণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠীক কেন্দ্রীয় অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীত অন্তৰ্ভূ ক্ত কৰিবলৈ দাবী

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- অসমৰ গুৱাহাটী, নগাঁও, শোণিতপুৰ, ওদালগুৰি, কাছাৰ, কৰিমগঞ্জ, হাইলাকান্দি আদি জিলাৰ ভিন

ভিন প্ৰান্তত "বিষ্ণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী' জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল যুগ যুগ ধৰি বসতি কৰি আহিছে। মূলতঃ তেওঁলোকৰ সৰহ সংখ্যক কৃষি

জীৱি। বিষু প্ৰীয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠী অসম চৰকাৰৰ অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীত অন্তৰ্ভূক্ত।এয়াই নহয় ১৯৯৬ চনৰ ১৮ মাৰ্চলৈকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীত অন্তভূ ক্তি আছিল। দুৰ্ভাগ্যবশতঃ ৰাজনৈতিক পাকচক্রত বর্তমান অসমত বসবাস কৰা ২ লাখৰো অধিক বিষ্ণপ্ৰিয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠীৰ লোকসকললৈ এক অমানিশা নামি

<u>(পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)</u>

অসম সাহিত্যু সভা আৰু

<u>ৰাজনীতি</u>

ফখৰুদ্দিন আহমেদ

ব্যক্তিগত ভাৱে মই ১৯৯৪ চনৰ পৰা অসম সাহিত্য সভাৰ লগত জড়িত হৈ আছো। দৰঙ জিলা সাহিত্য সভাৰ অন্তৰ্গত সানোৱা সাহিত্য সভাৰ ১৯৯৪ চনত গঠিত শাখা সমিতিৰ সম্পাদকৰ পদত উপবিষ্ট হৈ আজিৰ দিনটোলৈ অসম সাহিত্য সভাৰ এগৰাকী সেৱক হৈ গৌৰৱবোধ কৰি আহিছো। মই এই শাখাৰ সম্পাদক হৈ থকাৰ সময়তে ১৯৯৭ চনৰ ১১ অক্টোবৰ তাৰিখে দিনযোৰা কাৰ্যসূচীৰে অসম সাহিত্য সভাৰ কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যসূচী ''সংহতি সপ্তাহৰ শুভাৰম্ভণি অনুষ্ঠান" টি সানোৱা সাহিত্য সভাৰ উদ্যোগত উলহমালহেৰে পালন কৰা হৈছিল। সংহতি সপ্তাহৰ শুভাৰম্ভণি অনুষ্ঠানটি আছিল প্রকৃততে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ মহা সংগঠক মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ জন্মজয়ন্তী। উক্ত অনুষ্ঠানটিত বিশিষ্ট সাহিত্যিক ডঃ নগেন চন্দ্ৰ শইকীয়া, ডঃ লক্ষ্মীনন্দন বৰা, গীতিকাৰ তফজ্জুল আলি, জিকিৰ সম্রাট ৰেকিবুদ্দিন আহমেদ, প্রধান সম্পাদক শৈলেন দাস আদিয়ে যোগদান কৰি স্থানীয় ৰাইজৰ সহযোগত অনুষ্ঠানটি সফল কৰি তুলিছিল।

সেই অনুষ্ঠানটি যে
দৰঙ জিলা সাহিত্য সভাৰ অন্তৰ্গত
সানোৱা সাহিত্য সভাৰ দ্বাৰা
ৰূপায়িত কৰিবলৈ অসম সাহিত্য
সভাই ১৯৯৭ চনত যি সিদ্ধান্ত

জানুৱাৰী মাহৰ ৩১

গ্ৰহণ কৰিছিল সাম্প্ৰতিক সময়ত অসম সাহিত্য সভাৰ দ্বাৰা এনে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ হ'লহেতেন নে ? এনে প্ৰশ্ন বাৰে বাৰে মনলৈ আহিছে। কাৰণ সানোৱা সাহিত্য সভাৰ মূল পটভূমি সানোৱা হৈছে শতকৰা এশ শতাংশ মুছলমান জনবসতিৰে পৰিপূৰ্ণ এটি অঞ্চল। এই প্ৰশ্নটিৰ উদয় হৈছে চলিত বৰ্ষত ৰূপায়িত হৈ থকা ষষ্ঠ সপ্ততিতম অসম সাহিত্য সভাৰ নাৰায়ণপুৰ অধিৱেশনৰ কাৰ্যসূচী খন দেখিহে।শ্বহীদ তৰ্পণৰ বাহিৰে আন কোনো কার্যসূচীতে আমন্ত্রণ জনাব পৰা উপযুক্ত ইছলাম ধৰ্মী ব্যক্তি অসমত অসম সাহিত্য সভাৰ নেতৃত্বই বিচাৰি নাপালে। দুখনকৈ মুকলি সভা, জনগোষ্ঠী আৰু জনজাতীয় সাহিত্য সন্মিলন, বুৰঞ্জী সন্মিলন আদিৰ আলোচনাত অসমৰ মুছলমান সাহিত্যিক, বুদ্ধিজীৱীক আমন্ত্ৰণ জনোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কিয় উপেক্ষা কৰি ৰখা হ'লং অসমৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ মাজত ঐক্য,

সংহতি বৰ্তাই ৰখা আৰু বুৰঞ্জী

উদ্ধাৰত মুছলমান সকলৰ কোনো

অৰিহণা নাই নেকি? অসম

টাই আহোম জনগোষ্ঠীৰ

মুকলি সাহিত্য সভাৰ অধিৱেশনত যোগদান কৰিবলৈ উপযুক্ত সাহিত্যিক গৰিয়া, মৰীয়া, দেশী, জোলহা, আদি জনগোষ্ঠীৰ মুছলমান সকলৰ ভিতৰত নাই নেকি? নে অসম তথা ভাৰতৰ ৰাজনীতিক ৰঙীন কৰি তোলা সাম্প্ৰদায়িকতাবাদৰ হাতোৰাত বন্দী হৈছে অসম সাহিত্য সভা? দ্বিতীয় খন মুকলি সভাত মন্ত্ৰী, বিধায়ক সকল তথা ৰাজনীতিবিদ সকলক আমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছে তাতো এগৰাকী মুছলমান বিধায়ক বা ৰাজনীতিবিদে স্থান নাপালে। স্মৃতি তর্পণ কার্যসূচীত বিশিষ্ট নাট্যকর্মী চৈয়দ নাজিম আহমেদক আমন্ত্ৰণ কৰি অসম সাহিত্য সভাই যে দায় সৰা কাম হে কৰিছে সেয়া সত্যৰ অপলাপ কৰা নহয়। সেই কাৰণেই পুনৰ ভাবিব লগা হৈছে সংহতি সপ্তাহৰ শুভাৰম্ভণি অনুষ্ঠানটিৰ কথা।

বাতৰিত প্ৰকাশ পাইছে যে আদৰণি সমিতি আৰু অসম সাহিত্য সভাৰ বিষয়ববীয়াৰ মাজত মত প্ৰাৰ্থক্য বিস্তৰ ভাবে বাঢ়ি গৈছে। এই কথা আদৰণি (আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

্মে–ডাম–মে–ফি ৰশ্ম ৰেখা দুৱৰা, ডিব্ৰুগড়

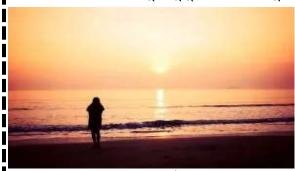
তাৰিখে টাই আহোম জনগোষ্ঠীয়ে মে-ডাম-মে-ফি পালন কৰে। মে-ডাম-মে-ফি হৈছে সামাজিক নীতি-নিয়মৰ দ্বাৰা টাই আহোম ধৰ্ম অনুসৰি পালন কৰা পৰম্পৰাগত উৎসৱ। এই দিনটোতে আহোম সকলে পূৰ্বপুৰুষসকলক স্মৰণ কৰে। অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত টাই আহোমসকলে ৩১ জানুৱাৰী দিনটোত উলহ-মালহেৰে মে-ডাম-মে-ফি পালন কৰা দেখা যায়। মে-ডাম-মে-ফিৰ অৰ্থ হৈছে-মে মানে তর্পণ, ডাম মানে মৃতক আৰু ফি মানে হৈছে মৃতকৰ দেও। অৰ্থাৎ, পূৰ্বপুৰুষ বা মৃতক দেৱতাক স্মৰণ কৰি সম্ভুষ্ট কৰিবৰ বাবে কৰা পূজা। প্ৰচলিত বিস্বাস

অনুসৰি জানিব পৰা যায় যে মেডাম-মে-ফিৰ নীতি-নিয়ম সমূহ
চাওলুং চ্যুকাফাৰ লগত অহা
বুৰঞ্জীবিদ ম'-মুন্-ম'-মাই
দেওধায়ে অসমলৈ আনিছিল।
এই পৰম্পৰা অসমত পোনপ্রথমে টিপামৰ বুঢ়াডাঙৰীয়া
থানত আয়োজন কৰা হৈছিল।
উল্লিখিত দিনটোত নীতি-নিয়ম

সমূহ পালন কৰা আগেয়ে ৰাইজে একেলগ হৈ ড্ৰেগন অংকিত পতাকা উত্তোলন কৰে। পৰৱৰ্তী সময়ত সকলো ৰাইজে গোট খাই পৰম্পৰাৰ বাবে এখন আঠচুকীয়া দেওশাল সাজে আৰু আহোমসকলৰ পিতা লেংডন দেৱতা প্ৰমুখ্যে কৰি আঠজন (আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

হেৰুৱা হেঁপাহবোৰ

যমুনা দুলু বৈশ্য, শুৱালকুছি

জোনাক ভালপোৱা সেই সময়বোৰ নেজানিছিলো জোনাকৰ মাজতো থাকে আন্ধাৰ উপলদ্ধি হয় মাথো যন্ত্ৰৰ দৰে চলি থাকে দিনত সূৰ্য ৰাতিত জোন । ঠিকনা বিচাৰি হেৰুৱালো বহুবাৰ সেউজী সপোন বাজি থাকে গুণ গুণ মৌপিয়া সুৰ ভাগৰুৱা মন অনুভৱী হৈ ভাল লগা সেইদিনবোৰৰ সৰুতে ওমলা সৰুকালৰ হাঁহি-ধেমালি সময়ৰ খোজত ক'ত হেৰাই যায় ভাবিলে দেখো ভাৰাক্ৰান্ত হৈ সেই স্মৃতিবোৰে উভতি ধৰে কল্পনাৰে সঁজা মিঠা পলকবোৰ হেন্দোলিত বুকুত ধক্ ধক্ শব্দত সাৰপায় উঠে বিচাৰি যায় বহুদুৰলৈ আপোন আপোন ভাৱৰ সেই ক্ষণ যে নাপাওঁ দুনাই হেৰুৱা সময়ৰ হেঁপাহ বোৰ যান্ত্ৰিক জীৱনৰ ছবিখনেহে আঁকি ৰয় ।

হেঁপেহুৱা ক্ষণ

ইভা গন্ধীয়া ফুকন

কত ভাব কত ভাষা আশা - নিৰাশা কলিতে মৰহি যোৱা নুফুলা পাহি লক্ষ বাতিৰে জ্বলা সভ্যতাৰ গছাৰ তলত শিল ধূলি বালিতেই জীৱনৰ বিননি বিনায় ৰ'দৰ মুখ নেদেখা অৰণ্য গৰ্ভৰ ওখ বন বিটপীৰে ঢাক খাই উশাহ নাপায় ! কবিতাৰ বান ছন্দ বৰ্ণ সুৰ লয় তান ক্ষোভৰ ছন্দত জ্বলে বিকৃত জীৱনৰ স্বৰূপ সুকোমল ছন্দত ফুলে সোণ - হীৰা খচিত জীৱনৰ কুসুম পাহি তপত তেজৰ দৰে বৈ যায় জীৱনৰ মধুৰ ক্ষণ লগে লগে লৈ যায় প্রাণবন্ত প্রাণ নিজে গাঁথি যোৱা শব্দৰ বিন্যাসত দেও দি দি নাচে মহানন্দে জীৱনৰ হেঁপেহুৱা ক্ষণ !!

অসমৰ বিষ্ণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী

আহিল। যেতিয়া জনগোষ্ঠীটোৱে কেন্দ্ৰৰ সকলো সা-সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল। অসমৰ অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণী আয়োগৰ অধ্যক্ষ শান্তনু গগৈয়ে ৰাষ্ট্ৰীয় অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণী আয়োগৰ অধ্যক্ষ তথা প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী হংসৰাজ গংগাৰাম অহিৰক সাক্ষাৎ কৰি বিষ্ণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে ১৯৯৬ চনৰ পৰা ভূগি অহা সমস্যাটোৰ ওপৰত এক দীঘলীয়া আলোচনাত মিলিত হয়। অসমৰ বিষণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে কেন্দ্ৰৰ সা-সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাটোত গভীৰ উদ্বিগ্নতা প্ৰকাশ কৰে।লগতে ৰাষ্ট্ৰীয় অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণী আয়োগৰ অধ্যক্ষ গৰাকীয়ে অনতি পলমে বিষণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল কেন্দ্ৰৰ পৰা কিয় বঞ্চিত হ'ল সেই সম্পৰ্কে জানিবলৈ গুৱাহাটীলৈ আহিব বুলি শ্ৰেণী আয়োগৰ অসমৰ অধ্যক্ষগৰাকীক জানিব দিয়ে। অধ্যক্ষ শান্তনু গগৈৰ এই কাৰ্য ব্যৱস্থাপনাত সহযোগিতা আগবঢ়াই বিষণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী সংযুক্ত যুৱ সংস্থাৰ কাৰ্যকৰী সভাপতি বিমল সিনহা আৰু বিষ্ণুপ্ৰিয়া মণিপুৰী উন্নয়ণ পৰিষদৰ কাৰ্যবাহী সদস্য নীলমণি সিনহাই।

সীমান্তৱৰ্তী উৰিয়ামঘাটত বৰ্ণিল সাংস্কৃতিক সমাৰোহ

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা - গোলাঘাট জিলাৰ অসম নগালেণ্ড সীমান্তৱৰ্তী উৰিয়ামঘাটত জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মহামিলনেৰে আয়োজন কৰা হ'ল বৰ্ণিল সাংস্কৃতিক সমাৰোহ। সংস্কৃতিৰ মাধ্যমেৰে সম্বন্ধয় গঢ়াৰ উদ্দেশ্যে উৰিয়ামঘাটবাসীয়ে দল সংগঠনৰ সহযোগত দুদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে আয়োজন কৰে এই সমাৰোহ। পতাকা উত্তোলন, স্মৃতি তৰ্পণ আৰু বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান

প্রদর্শনেৰ অন্ত পৰে প্রথম দিনৰ কার্যসূচী। দ্বিতীয় দিনাৰ অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি শ্বহীদ বেদী উন্মোচন কৰে সদৌ অসম ছাত্র সন্থাৰ মুখ্য উপদেষ্টা ড॰ সমুজ্জ্বল কুমাৰ ভট্টাচার্যই। বিশ্ব বৰেণ্য শিল্পী ভাৰত ৰত্ন সুধাকণ্ঠ ড॰ ভূপেন হাজৰিকাৰ আৱক্ষ মুর্তি উন্মোচন কৰে প্রতিদিন টাইমৰ মুখ্য সম্পাদক নিতুমনি শইকীয়াই । সাংস্কৃতিক সমাৰোহত শিল্পী মহেন্দ্র হাজৰিকা, জেণ্ঠ অধিবক্তা নেকি বুৰ জামানকে ধৰি কেইবাগৰাকীও বৰেণ্য ব্যক্তি উপস্থিত থাকে। আনহাতে এই অনুষ্ঠানত নগালোকে অংশ গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ নৃত্য প্ৰদৰ্শনেৰ সকলোকে আপ্লুত কৰে। সীমান্তত নগা অসমীয়াই সম্প্ৰীতিৰ এনাজৰীৰে বান্ধ খাই শান্তিৰে বসবাস কৰাৰ চানেকি দাঙি ধৰে এই অনুষ্ঠানৰ জৰিয়তে।

জীৱনৰ কাহিনী

অগণন ধুলি-কণাৰ মাজত মই মাথোঁ এটি সংখ্যা । উদ্দেশ্যহীন হৈ অমূল্য সময় কটায়; অর্থহীন জীৱন লৈ আছোঁ জীয়াই, মই ও কৰিলোঁ সকলো উপভোগ ধৰাৰ মনোমোহা মোহিনী ৰূপ। বাস্তৱ জগতৰ যন্ত্ৰণাৰ বহু আতৰত. মই ও সাজিছিলো সপোনৰ সৰ্গ। জীৱনৰ অন্তিম সময়চোৱাত দেখোন, মোৰ নামৰ একো চিন নাই। উলংগ শৰীৰৰে মেলিছিলো পাতনি, আকৌ একেদৰে চোন হ'ল সামৰনি। এনে দৌৰিলো জীৱনৰ খেলখনত; সম্পৰ্কৰ মায়াত, সম্পত্তিৰ মোহত, থাকি আঁতৰত ভক্তি, দান-পুণ্যৰ দিব লগাৰ ভয়ত পাব লগাখিনি এৰিলোঁ।

এছ ইছলাম. বৰপেটা

উঠা উঠা সোণ ময়না উঠা গিৰিসাই. ৰহিম কৰিম সৌ চোৱা শুই থকা নাই। সৌ চোৱা চৰাই-চিৰিকটি উঠিল কিৰিলিয়াই, সৌ চোৱা গাই দামূৰী উঠিল হেম্বেলিয়াই। সৌ চোৱা পাৰ চৰাই উঠিল ৰুণৰুণাই. ঘন চিৰিকাই সৌ চোৱা উঠিল চিৰিকাই। সৌ চোৱা কলি-কেতেকী উঠিল কউ কউকৈ. মঠ-মন্দিৰত সৌ চোৱা পুৱাৰ স্তুতিগীত গায়। ৰঙা বেলিটিয়ে পুব আকাশত উঠিছে ৰাঙলী হৈ, কলি ভোমোৰাই ফুলবোৰৰত আছে গুণগুণাই। উঠা উঠা সোণ ময়না চকু হাত-মুখ ধোৱা, খাই উঠি গৈ পৱাৰ জলপান

নিজৰ পাঠ কোৱা।

মোহনদাস কৰমচান্দ গান্ধী নামৰ মানুহ জন

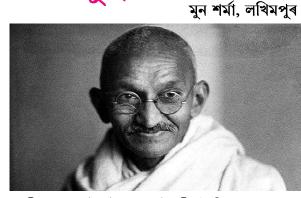
তেতিয়া সময পৰাধীন ভাৰতবৰ্ষ। ইংৰাজৰ ৰাজত্ব আমাৰ দেশত। সেয় সময়তে ইংৰাজী ১৮৬৯ চনৰ ২ অক্টোবৰ তাৰিখে গুজৰাটৰ ৰাজ্যৰ অন্তৰ্গত পোৰবন্দৰত এঘৰ গুজৰাটী পৰিয়ালত জন্ম হৈছিল এটি ল'ৰা সন্তান। নাম আছিল

অন্য সাধাৰণ শিশুৰ দৰে লালন - পালন হৈ ডাঙৰ হৈ যুৱ অৱস্থাত উপনীত হোৱাৰ পিছতে মাক দেউতাকৰ আশীবাদ মূৰত লৈ এদিন ৰাওনা হ'ল সুদূৰ লণ্ডনলৈ লক্ষ্য উকলি হোৱাৰ বাবে পঢ়িব লগা বেৰিষ্টাৰ পঢ়া।

মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধী।

এদিন দুদিন কৈ সময় বাগৰি গ'ল, শেষত বেৰিষ্টাৰ হোৱাৰ যি সপোন দেখি আছিল সেয়া বাস্তব হৈ উঠিছিল ল'ৰাজনৰ। তাৰে ফলত এদিন সুযোগ পালে আমাৰ পৰা বহু দূৰৰ দেশ দক্ষিণ আফ্রিকা উকালতি

গুচি গ'ল ল'ৰাজন আৰু সময়ৰ পাকচক্ৰত পৰি তাতেই এদিন আৰম্ভ কৰিলে এখন সংগ্ৰাম, য'ত অশেষ কষ্টৰে কৃষ্ণাংগ সকলক নিজৰ অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰাত সফল কৰাইছিল। হয় তেওঁ তেতিয়া দক্ষিণ আফ্রিকাত বন্দিত হৈছিল। কিন্তু ভাৰতত কোনেও ভৱা নাছিল এই ল'ৰা জন তাৰ পৰা ঘূৰি অহাৰ পাছতেই ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামে ল'ব এক নতুন মূৰ। পৰাক্ৰমী ইংৰাজৰ আগত বাৰে বাৰে স্বাধীনতা বিচাৰি ব্যৰ্থ হোৱা

উপনীত হৈছিল।

ভাৰতীয় সকলে, কঁপাব ইংৰাজৰ ভেটি। অস্ত্ৰধাৰী সৈন্যক নিৰস্ত্ৰ সৈন্যই অহিংসা পথেৰে যুদ্ধ কৰি পৰাস্ত কৰাৰ ইতিহাস ৰচি উৰুৱাব এখন যুদ্ধৰ বিজয় নিচান। দক্ষিণ আফ্রিকাত কটোৱা সময় শেষ। উভতি আহিল ঘৰৰ ল'ৰা ঘৰলৈ এদিন। নামি পৰিল অন্য সংগ্ৰামী সকলে দেখুৱাই দিয়া পথ অনুসৰণ কৰি স্বাধীনতা আন্দোলনৰ এগৰাকী সংগ্ৰামী ৰূপত। এসময়ত ভাৰতৰ বিপ্লৱৰ আকাশত জিলিকি উঠিল গান্ধী নামৰ এটি উজ্জ্বল তৰা যাৰ পোহৰত পথ লৈ আৰম্ভ হ'ল এক নতুন বিপ্লৱ য'ত ভাৰতীয় সকল ইংৰাজৰ চকুত জুই হৈ দেখা দিলে

আগবাঢ়িছিল ইংৰাজৰ শাসন। পিছে এই সংগ্রাম খুব কম দিনতে শেষ হোৱা নাছিল। কেইবাটাও দশকৰ অন্তত হে অজস্ৰ বিপ্লৱীৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত ব্ৰিটিছৰ সীমাহীন অত্যাচাৰ সহি, বহুত ঘাট - প্ৰতিঘাট পাৰ কৰি. বহু সময়ত একাধিক বিফলতা সাৱটি লোৱাৰ অন্তত হে ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগস্টত লক্ষ্যত

ক্রমে ক্রমে। ফলত লাহে লাহে

ভাৰতত বেলি পৰাৰ দিশত

এই সংগ্রামত অকল তেওঁৰ হে মাত্ৰ অৱদান আছে তেনে নহয়। দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ সম্ভ্ৰাৰতৰ জনগণ, বহুত দূৰদৰ্শী নেতাৰ অৱদান ইয়াত আছে। কিন্তু চিপাহী বিদ্ৰোহৰ সময়ৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা এই সংগ্রামত প্রতি খোজত প্রতি বাৰেই অভাৱ হোৱা গুৰিয়াল জনৰ অভাৱ পূৰণ কৰিছিল অৱশেষত মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধী নামৰ মানুহ জনে।

তেওঁ অকল স্বাধীনতা আন্দোলনৰ এগৰাকী সংগ্ৰামী নহয়, তেওঁ আছিল এজন মানৱসেৱক, তেওঁ সত্য আৰু অহিংসাৰ পূজাৰী, তেওঁ আমাৰ বাপুজী, তেওঁ আৰু বহুতো যি বোৰ পলকতে কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি। তেওঁ এনে এজন মহান মানুহ যিয়ে ১৯৪৮ চনৰ ৩০ জানুৱাৰী তাৰিখে মহাপ্ৰয়ান হোৱাৰ আগেয়ে, বৰ্তমানৰ ভাৰতৰ সপোন তেতিয়াই দেখুৱাইছিল গোটেই দেশক। যাৰ নাম আজি গোটেই পৃথিৱীতে লোৱা মহা মানৱ মহাত্মা গান্ধী নামেৰে, আৰু আমি কও জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধী।

আকাশত তৰাৰ তিৰ্ বিৰণি

মৰমৰ অকণিহঁত, মাঘৰ বিহুত আমি সকলোৱে মেজি জুইৰ সেক ল'লো নহয়নে বাৰু! ভোজৰ দিনা ৰাতি জুইৰ কাষত বহি থাকি দপ্ দপ্ কৈ জ্বলি থকা জুইৰকুৰাৰ মাজেৰে চাই পঠিয়াওঁতে বস্তুবোৰ কপি থকা দেখা পাইছিলোঁ। মন কৰিছিলানে ঘটনাটো ? জুইৰ কাষৰ বায়ু খিনিও গৰম হৈ আছিল। গৰম বায়ু চেঁচা বায়ুতকৈ পাতল হয় সেয়ে এই গৰম বায়ু ওপৰলৈ উঠি যায় আৰু লগতে লৈ যায় খেৰ কুটা, শুকান পাতৰ সৰু সৰু টুকুৰা ! অৰ্থাৎ বতাহে ওপৰলৈ লৈ যোৱা দেখা পাওঁ। জুই শিখাৰ নিচেই ওপৰতে

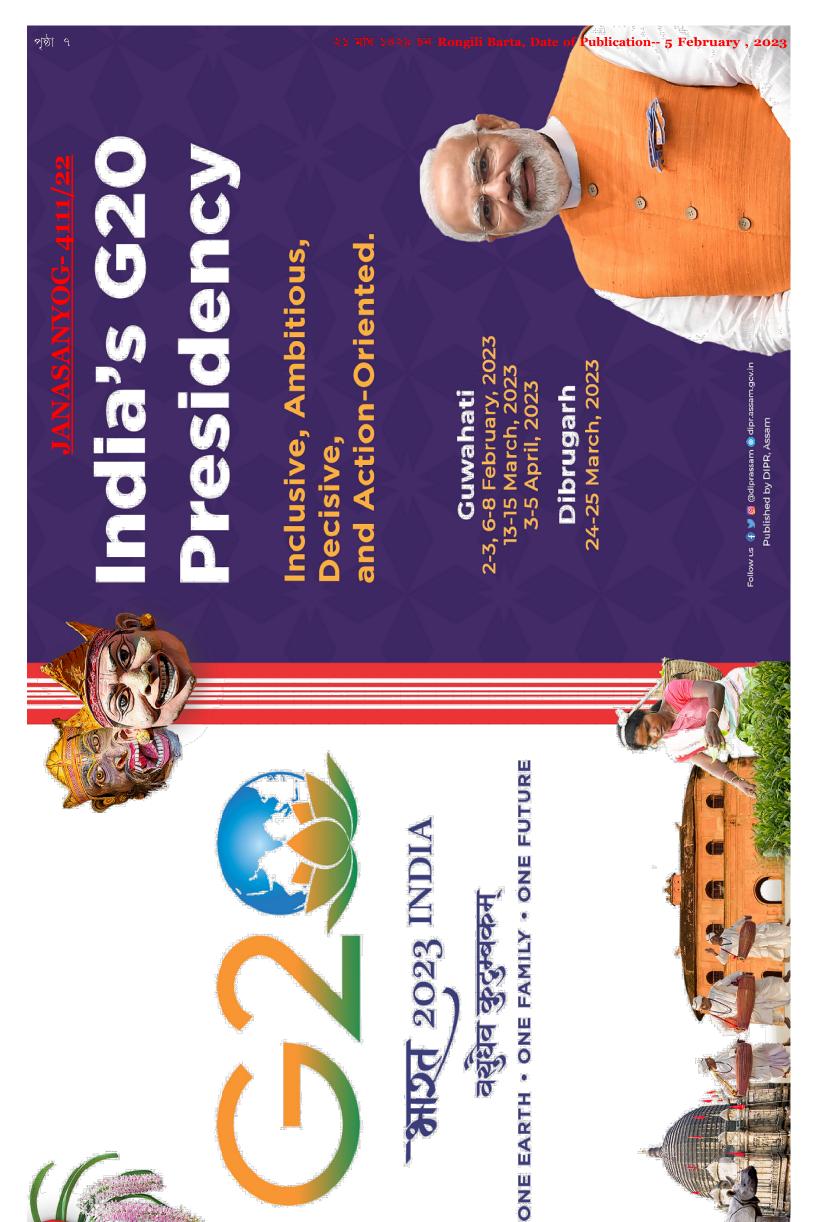
থকা বায়ু খিনি তাতোকৈ ওপৰৰ

বতাহত কৈ বেছি গৰম হয়। যিহেতু গৰম বায়ু চেঁচা বায়ুতকৈ পাতল হয় গতিকে গৰম বায়ৰ ঘনত্বও কম। পোহৰে যেতিয়া পাতল আৰু গধুৰ দুয়োটা মাধ্যমৰ মাজেদি গতি কৰে তেতিয়া

পোহৰৰ গতিৰ দিশ সামান্য সলনি হয়।ধৰা তোমালোকে পকা পিচ দিয়া ৰাস্তাত চাইকেল চলাই গৈ থাকোতে শিলগুটি দি থোৱা ৰাস্তা পালা। তোমাৰ চাইকেলৰ গতি একে থাকিব নে? নিশ্চয়

বন্দিতা শৰ্মা কন্দলি, দেৰগাঁও

<u>(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)</u>

Design

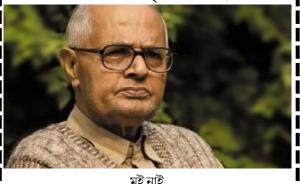
দেৱজিৎ হাজৰিকা, গোলাঘাট

শৰৎ ত যাম তোমাৰ কাষলৈ
নিশাতে ফুলি পুৱাতে সৰিম..
তোমাৰ পদুলিত ।
মই ৰৈথাকিম নিয়ৰৰ হতে
দুৱৰিৰ দলিচাত..
তুমি আহি পৰশীবা
বুলি দুহাতে....

মই নীলমণি ফুকনে কৈছোঁ

মুগাংক বৰুৱা, গোলাঘাট

মই আৰু নাই এই পৃথিৱীত মোৰ চিতাৰ জুইয়ে ক'লে কেনে আছোঁ মোক সধিব নালাগে আজি আৰু ময়ো মোক নোসোধো কেতিয়াও এতিয়া যি কঁপি কঁপি ধোৱাঁৰ সতে দূৰ-দিগন্তৰ অজান দেশত বিলীন... অনন্ত নিৰৱ শয়নৰ পৰা দেখিছো আজি চৌদিশে মানুহ আৰু মানুহ প্রিয় মানুহ... তোমালোকে উচুপি নাথাকিবা আৰু উধাত খাই দৌৰি আহি মোৰ চিতাৰ জুইকুৰা দেখি বিচলিত নহবা ভাতৃ হীৰুৱে কোৱা কথাষাৰ পুনৰ কঁও-''ইমান অলপতে বিচলিত হ'লে তোমাৰ বাৰু কেনেকৈ চলে ?" জীৱন মানেই জীয়া বুৰঞ্জী প্রিয় মানুহহেই য'ত একান্ত পাঠক সেয়ে, প্ৰত্যাহিক নিগনিৰ দৌৰত নাথাকি খবৰ ৰাখিবা ইজনে-সিজনৰ -পঢ়িবা জীয়া বুৰঞ্জীত মোৰ অবিহনে দুখ নকৰি মোৰেই সৃষ্টিৰাজিত মোক সদায় পাবা বিচাৰি শৰীৰ মোৰ বিলীন হ'লেও পঞ্চভূতত কালজয়ী কবিতাবোৰ কঢ়িয়াবা কিন্তু তোমালোকৰ হৃদয়ত মোৰ ৰচনাই তোমালোকক কৈ থকিব সংকীৰ্ণতাৰ পৰা নিজকে তুলি ধৰিবা গাবা হৃদয় জীনাৰ জয়গান... মাৰ্ক টোৱেনে কোৱাৰ দৰে-আৰু মোৰ মৃত্যুয়ে ক'ব-I do not fear death. I had been dead for billions

and billions of year before I was born, and had not suffered the

slightest inconvenience from it.

অসম সাহিত্য সভা

সমিতি আৰু অসম সাহিত্য সভাৰ বিষয়ববীয়া সকলৰ দায় সাৰিবলৈ কৰা অভিনয় বুলি ভাবিবলৈয়ো থল নথকা নহয়।

চ'চিয়েল মেডিয়াত অসম সাহিত্য সভাৰ আজীৱন সভ্য সকলক আমন্ত্ৰণ নজনোৱা বিষয়টি বাৰুকৈয়ে আলোচিত হৈছে। কাৰ্যক্ষেত্ৰত যে আজীৱন সভ্য ভৰ্তি প্ৰক্ৰিয়া কেবল টকা ঘটাৰ আন এটি নাম হে সেয়া অসম সাহিত্য সভাৰ কাৰ্যকলাপত জল্ জল্ পট্ পট্ কৈ ধৰা পৰিছে।

অসম সাহিত্য সভাৰ যশস্যা নিজৰ স্থানত সম্পূৰ্ণ ঠিকে ঠাকে আছে। কিন্তু সাম্প্ৰতিক সময়ত সাহিত্য সভাৰ মজিয়াত অসাহিত্যিক মানসিকতাৰ ব্যক্তিৰ প্ৰয়োভৰ হৈছে। অসম সাহিত্য সভা পৰিচালনাৰ বাবে গৃহীত নিয়মাৱলী পৰ্যালোচনা কৰিলে এই কথা বাৰুকৈয়ে উপলব্ধি হ'ব।
অসম সাহিত্য সভাত
ৰাজনৈতিক পুৰোধা ব্যক্তিৰ
প্ৰয়োজন আছে। কিন্তু তাকে গইনা
কৰি লৈ অনুষ্ঠানটিক ৰাজনৈতিক
সভালৈ পৰ্যবসিত কৰাতোহে
ভয়ানক ভাবে অবাঞ্ছনীয় বিষয়।
সাহিত্য সভাক সাহিত্য আৰু
সাহিত্যিকৰ সভা কৰি ৰাখিব
পৰাতোহে প্ৰথম আৰু প্ৰধান

বিষয় হোৱা একান্ত বাঞ্ছনীয়।

দুই কি তিনি বছৰ মান পূৰ্বে অসমত অসম ইছলামিক সাহিত্য সভাৰ আবিৰ্ভাৱ হৈছিল। তেনে সময়ত জীৱনে মৰণে জাতীয়তাবাদী বুলি পৰিচয় দি গৌৰৱবোধ কৰা মুছলমান সকলে দূৰ্ঘোৰ বিৰোধিতা কৰি অসম ইছলামিক সাহিত্য সভাৰ কাম কাজ স্থবিৰ কৰি দিছিল। তেতিয়াৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে অসম ইছলামিক সাহিত্য সভা নিস্ক্রিয় হৈ আছে। সাম্প্রতিক সময়ত অসম সাহিত্য সভাই অসমৰ মুছলমান শিল্পী, সাহিত্যিক আৰু ৰাজনীতিবিদ আদি সকলৰ ক্ষেত্রত লোৱা নেতিবাচক ভূমিকাৰ কাৰণে পুনৰ অসম ইছলামিক সাহিত্য সভাৰ দৰে অনুষ্ঠানক মুৰ দাঙি উঠিবলৈ ইন্ধন যোগোৱা নাই নে?

অৱশ্যে সময়
এতিয়াও অতিবাহিত হৈ যোৱা
নাই। সময় থাকোঁতেই আসনত
উপবিষ্ট অসম সাহিত্য সভাৰ
বিষয়ববীয়া আৰু অসমৰ সাহিত্য
সভাপ্ৰেমী জনতাই সুস্থ আৰু দৃঢ়
পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।
তেতিয়াহে অসম সাহিত্য সভাৰ
হেৰোৱা গৰীমা পুনৰুদ্ধাৰ হ'ব বুলি
স্পষ্টভাবে আশা কৰিব পাৰি।

টাই আহোম জনগোষ্ঠী

'ফী'ক উপাসনা কৰে। আৰু সেই ঠাইতে ৰাইজে মিলি ভোজভাত খায়। টাই আহোম সকলৰ মাজত জনবিশ্বাস আছে যে, উপৰিপুৰুষ সকলে মৃত্যুৰ পাছত দেৱতাৰ ৰূপত সাতখন স্বৰ্গৰ যিকোনো এখনত বাস কৰে আৰু পৃথিৱীত ৰৈ যোৱা সন্তান-সন্ততি সকলৰ অভিভাৱকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে। আহোমসকলে পুনৰ জন্মক বিশ্বাস নকৰে। মৃতকৰ আত্মাই কিছুদিন ধৰি ভ্ৰমি ফুৰে। উত্তৰ পুৰুষে যেতিয়া মৃতকক পূজা দিয়ে, তাৰ পাছতেই দেৱতালৈ ৰূপান্তৰিত হয়। আহে । মসকলে ৰাজ হুৱাকৈ পূৰ্বপুৰুষক পূজা কৰাৰ উপৰিও ঘৰুৱাভাৱে বিয়া-সবাহ, উৎসৱ-পাৰ্বণতো পূৰ্বপুৰুষ সকলক স্মৰণ কৰি পাকঘৰত সাঁজ মাইহাংত সজাই পূজা কৰা হয়। অৰ্থাৎ, যাক কোৱা হয় মৃতকক দিয়া। মৃতক দেৱতাৰ জৰিয়তে ভগৱানক প্ৰাৰ্থনা জনাই ঘৰখনৰ মংগলৰ বাবে আশীৰ্বাদ বিচাৰে। ঠাইভেদে কিছুঠাইত পাঁচখন আৰু কিছুঠাইত তিনিখন মাইহাং আগবঢ়াই পূৰ্বপুৰুষক উপাসনা কৰা হয়। আৰু মৃতক দেৱতাই পৰিয়ালৰ সকলোকে সুৰক্ষা

প্রদান কৰে বুলিও বিশ্বাস কৰা হয়।আহোম সকলে ঘৰুৱাভাৱে পালন কৰাৰ উ পৰিও ৩১ জানুৱাৰী দিনটোত সামাজিক ধর্মীয় ৰীতি-নীতিৰে শ্রদ্ধাৰে পূর্বপুৰুষক সন্মান জনায়। তদুপৰি টাই আহোম সকলৰ লগত আন জনগোষ্ঠীয়েও উক্ত ৰাজহুৱা অনুষ্ঠানত ভাগ লয়। আমি সকলোৱে ৰাজহুৱা অনুষ্ঠান খনত পূর্বপুৰুষ সকলক স্মৰণ কৰি নিজৰ লগতে জগতখনৰ শান্তিৰ বাবেও প্রার্থনা জনাই আশীর্বাদ লোৱাটোৱেই আমাৰ কাম্য।

আকাশত তৰাৰ তিৰ্ বিৰণি

নাথাকে!

আকৌ পোহৰৰ কথালৈ আহোঁ! পানী থকা চৌবাচ্ছা এটাৰ তললৈ চালে তলিখন ওপৰলৈ উঠি অহা যেন লাগে। কাচৰ পানী থকা গিলাচত পেঞ্চিল এডাল ৰাখিলে বায়ু আৰু পানীৰ সন্ধিতলত পেঞ্চিল ডাল বেঁকা হৈ যোৱা যেন লাগে। এয়া হৈছে পোহৰৰ গতিৰ বাবে হোৱা পৰিঘটনা। পোহৰে পানী আৰু বায়ু দুটা মাধ্যমৰ মাজেৰে আহোঁতে দিশৰ সলনি হৈছে। সেয়ে পেঞ্চিল ডালৰ পানী আৰু বায়ৰ সংযোগ স্থলত সামান্য বেঁকা দেখি। একে কাৰণতে কাঁচৰ গিলাছৰ পানীত ডুবি থকা আমলখি এটা কাষৰ পৰা চালে ডাঙৰ দেখা পাম। তোমালোকে কৰি চাবাচোন। এতিয়া আমি গম

পালোঁ যে পোহৰে সকলো মাধ্যমতে একে দিশত গতি নকৰে। এটা মাধ্যমৰ পৰা আন এটা মাধ্যমলৈ পোহৰ বেঁকাকৈ গ'লে পোহৰৰ গতিৰ দিশ আনটো মাধ্যমত সলনি হয় যেন লাগে।

এতিয়া আহোঁ আচল
কথালৈ। তৰাৰ তিৰ্ বিৰণি তৰাৰ
পোহৰ বায়ুমণ্ডলৰ মাজেদি পাৰ
হৈ যাওতে হোৱা পোহৰৰ গতিৰ
দিশৰ সলনিৰ বাবে। বায়ুৰ
ভৌতিক অৱস্থা সুস্থিৰ নহয়।
অৰ্থাৎ বায়ু সুস্থিৰ অৱস্থা নাথাকে।
গতিকে তৰাৰ আপাত অৱস্থানও
সুস্থিৰ নহৈ সামান্য ইফাল-সিফাল
হৈ থাকে। যিহেতু বায়ুমণ্ডলে
তৰাৰ পোহৰৰ দিশ সলনি কৰি
দিয়ে গতিকে তৰাটোৰ আপাত
অৱস্থান, প্ৰকৃত অৱস্থানতকৈ কিছু
বেলেগ হয়। দিগন্তৰ ওচৰত থকা

অৱস্থাত চালে তৰাটো ইয়াৰ প্ৰকৃত অৱস্থানতকৈ কিছ ওপৰত থকা যেন লাগে। পৃথিৱীৰ পৰা কোটি কোটি দূৰত্বত অৱস্থিত তৰাক পোহৰৰ বিন্দু হিচাপে ধৰিব পাৰি। এই পোহৰৰ গতিৰ দিশ পৰিবৰ্তন হৈ থাকে বাবে তৰাৰ আপাত অৱস্থানৰ পৰিবৰ্তন হৈ থাকে আৰু আমাৰ চকুত সোমোৱা তৰাৰ পোহৰ কম - বেছি হয়। তৰাটো কেতিয়াবা উজ্জল আৰু কেতিয়াবা স্লান দেখা পোৱা যায়। তেতিয়াই তৰাটোৱে তিৰ্ বিৰাই থকা যেন লাগে।আনহাতেগ্ৰহ বোৰ পৃথিৱীৰ ওচৰত থকা বাবে সূৰ্যৰ পোহৰে ইয়াক উজ্জ্বল কৰে আৰু ডাঙৰ দেখা যায়। বিস্তৃত উৎসৰ পৰা অহা পোহৰৰ পৰিবৰ্তনৰ গড় মান শূণ্য হয় আৰু তিৰ বিৰাই থকা নেদেখি স্থিৰ হৈ থকা দেখা যায়।

প্রতিজ্ঞা

ঃ মই জীয়াই থকাৰ,
সুখী হোৱাৰ অধিকাৰ আছে।
আৰু ইয়াৰ পৰা মোক কোনেও
বঞ্চিত কৰিব নোৱাৰে।
কেইমুহূৰ্তমান ৰৈ পুনৰ ক'লে
অঞ্জনাভে-

ঃ মই কাৰোবাৰ ভুলৰ চিকাৰ হৈ সমস্ত জীৱনটো অথলে যাবলৈ দিব নোৱাৰোঁ। যি কৈছোঁ তাকে কৰা। মোক যদি ভালেই পোৱা, মোক সুখী দেখিবলৈ বিচৰা তেন্তে মোৰ ইচ্ছাক সন্মান দিবলৈ শিকা। ভয় কৰিব নালাগে, বিনিময়ত বিচৰাতকৈও অধিক পাবা।

প্ৰদীপ্তাই বিস্ফাৰিত নেত্ৰে অঞ্জনাভৰ মুখলৈ চালে। ক্রোধত জ্বলি উঠিছে মানুহজন। পুনৰ একেখিনি কথাকে দোহাৰিছে। আজি আকৌ এখোপ ওপৰলৈ উঠি প্ৰলোভনৰো জাল পেলাইছে ! ক'ৰ্টত কথা পাতিছে অঞ্জনাভে। বাৰে বাৰে বুজাইছে, যুঁজখন দীঘলীয়া নকৰি মিউছুৱেল আণ্ডাৰষ্টেণ্ডিংৰ মাজেৰে গ'লেই সকলো সমস্যাৰ অন্ত । কথাটো ভাবিছে প্রদীপ্তাই । আত্মসন্মানক বিসৰ্জন দি তায়ো কাৰোবাৰ জীৱন দখল কৰি নাথাকে। গুচি যাব ইয়াৰ পৰা। অঞ্জনাভ ৰাগৰ জীৱনৰ পৰা।

সিহঁতৰ বিয়াৰ পিছতেই অঞ্জনাভৰ জীৱনলৈ আহিছিল অণুভা।অণুভা প্ৰীতম। কম সময়তে দুয়োৰে মাজত গঢ়ি উঠিছিল গভীৰ প্ৰেমৰ সম্পৰ্কত বান্ধ খাইছিল অঞ্জনাভ ৰাগ। প্ৰদীপ্তাক নিজৰ অমতত বিয়া কৰাইছিল সি। কাৰণ দেউতাকে অন্তিম সময়ত তাৰ সুখৰ সংসাৰখন চাই যাব খুজিছিল।

নিৰ্দিষ্ট সময়ত অন্তৰৰ আহান অবিহনেই শৰীৰৰ দাবী পূৰণ কৰিছিল অঞ্জনাভে প্ৰদীপ্তাৰ সৈতে। তাৰ বাদে ঘৰৰ বাকী সামগ্ৰীৰ দৰেই আছিল অঞ্জনাভৰ অভিজাত জীৱনত প্ৰদীপ্তাৰ অন্তিজ ৷ কিন্তু অণুভা জীৱনলৈ অহাৰ পিছতে সেয়াও শেষ।তাৰ এবছৰ পিছত পাৰস্পাৰিক বুজাবুজিৰে সিহঁত পৃথক হৈছিল। তাৰপিছত সাহিত্য আৰু শিক্ষকতাৰ বিস্তৃত ক্ষেত্ৰখনত ব্যস্ত হৈছিল প্ৰদীপ্তা বৰঠাকুৰ। সংসাৰ আৰু ব্যৱসায়ত ব্যস্ত হৈছিল অঞ্জনাভ ৰাগ।

ঃ সমীৰণৰ দৰে জীৱনসংগী এজন পোৱাটো বৰ সৌভাগ্যৰ কথা। তাতে তোমাৰ দৰে বিবাহ বিচ্ছেদিত ছোৱালী এজনীক সি স্ব-ইচ্ছাৰে আঁকোৱালি ল'বলৈ আগবাঢ়িছে যেতিয়া- শাহুৱেকৰ মাতত বাস্তৱলৈ উভতি আহিল প্রদীপ্তা।

ঃ ক্ষমা বিচাৰিছোঁ মা। মই আৰু কাৰো সৈতে বান্ধ খাব নিবিচাৰোঁ। এনেকৈয়ে থাকিবলৈ দিয়ক মোক। নিজে গঢ়ি লোৱা পৃথিৱীখনত। মই আৰু অন্য ধৰণে সুখী হ'ব নিবিচাৰোঁ মা।

ঃ তোমাৰ বুকুত এইকুৰা জুই দি
মই মৰাৰ পিছতো শান্তি নাপাম।
সি যি কৰিলে, বহুত কন্ত পালোঁ।
দেউ তাকেও চাগে স্বৰ্গত
ছটফটাইছে। সমীৰণ বেয়া ল'ৰা
নহয় অ' আই। তাতে সি মোৰ
বাইদেউৰ ল'ৰা। জন্মৰে পৰা
পাইছোঁ তাক।

ঃ সমীৰণক মই জানো। কথাও পাতোঁ। বহু কথাই ভগাও দুয়ো দুয়োৰে লগত। মই তেওঁক শ্রদ্ধা কৰোঁ, সমীহ কৰোঁ। কিন্তু ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে মই তেওঁক সম্পূৰ্ণ নিজৰ কৰি পাবলৈ বিচাৰোঁ। বন্ধুনত্বৰ বাদে এই সম্পৰ্কৰ উত্তৰণ ঘটাব নিবিচাৰোঁ মা। শাহুৱেক বহু সময় থৰ লাগি প্রদীপ্তাৰ মুখলৈ চাই ৰ'ল। তাৰপিছত দৃষ্টি নমাই আনিলে। চকুযোৰ পানীৰে চপচপীয়া হৈ উঠিছিল তেওঁৰ, ৰুমালেৰে মোহাৰি উদাস কঠেৰে ক'লে-

ঃ ঈশ্বৰৰ মহিমা বুজা বৰ টান আই।তোমাক জীয়ৰী কৰি মোৰ কোলাত নিদি কুলাংগাৰটোক দিলে।

ঃ সকলোবোৰ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা মা।
তেতিয়া বিয়াৰ বাবে ময়ো সাজু
হোৱা নাছিলোঁ। জোৰকৈয়ে সেই
সম্পৰ্কত বন্দী কৰা হৈছিল।
তথাপিও এগৰাকী আদৰ্শ পত্নী,
আদৰ্শ বোৱাৰী হোৱাৰ চেষ্টা
কৰিছিলোঁ। কিন্তু.... আপোনাক
মোৰ মাৰ আসনত সদায়েই
ৰাখিম। শাহুমা বুলি তেতিয়াও
ভবা নাছিলোঁ। নাভাবোঁ।
মানুহজনীয়ে প্ৰদীপ্তাক সাৱটি
কান্দি কান্দি গুচি গৈছিল।
সেইদিনাৰ পিছত আৰু অহা নাছিল
তাইৰ ওচৰলৈ।

দুবছৰ পিছত এদিন সমীৰণে কৈছিল কথাটো । শুনি মুক হৈ পৰিছিল প্ৰদীপ্তা । দেৱীস্বৰূপা মানুহগৰাকীৰ বিদেহ আত্মাৰ চিৰশান্তিৰ কামনাৰে নেদেখাজনৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল তাই ।

সাহি ত্য জগতত
নিজৰ অতুলনীয় অৱদান
আগবঢ়াই অহা প্ৰদীপ্তা বৰঠাকুৰে
বিশেষভাৱে সক্ষম এগৰাকী
অসাধাৰণ মহিলাৰ জীয়া
কাহিনীৰে লিখা উ পন্যাস'জয়জনমী'ৰ বাবে এইবছৰ অসম
চৰকাৰে সন্মানো দিছিল। এয়া
মাত্ৰ আৰম্ভণি। আৰু বহুদূৰ
আগুৱাবলৈ বাকী তাইৰ।জীৱনে

দিয়া প্ৰতিটো সুযোগ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সাজু হৈছে তাই। জয় পৰাজয়, গ্লানি, অপমান, যাতনাৰ ক্লেদাক্ত বাট পাৰ হৈ নিজ লক্ষ্যৰ অভিমুখে ধাৱমান হৈছে তাই। নিজ শক্তি আৰু সামৰ্থ্যৰে। সততাৰে। ন্যায়নিষ্ঠতাৰে।

আজি দেওবাৰ।কামৰ খৰখেদা নাছিল। পার্ট টাইম বনকৰা তিৰোতাজনীয়ে যাৱতীয় কামবোৰ কৰি দুপৰীয়া আৰু নিশাৰ সাঁজ ৰান্ধি থৈ গৈছিল। প্রতিদিনৰ দৰেই।প্রদীপ্তাই দেবীকৈ উঠি গা পা ধুই ব্রেকফাষ্ট খাই ষ্টাডি ৰুমলৈ আহিল। শেহতীয়াকৈ লিখি সমাপ্ত কৰা গল্পটোৰ কাৰেকশ্যন কৰিব লাগিব।আজি কামখিনি সম্পূর্ণ কৰি 'গৰীয়সী'লৈ পঠিয়াই দিব লাগিব। হঠাৎ কর্কশ মাতেৰে কলিং বেলটো বাজি উঠিল!

বিৰক্ত হ'ল প্ৰদীপ্তা।
এই অসময়ত খবৰ নিদিয়াকৈ
কোন আহিল ? সাধাৰণতে
প্ৰদীপ্তাক আগতীয়াকৈ জনাইহে
আহে, আহিবলগীয়া জনে ।
তেতিয়া দিনৰ এক বাজিছিল ।
ঃ ভিতৰত সোমাব পাৰোঁনে ?
কাণিদুৱৰীয়াকৈ মেলা দুৱাৰখনত
ধৰি আশ্চৰ্য, বিস্ময়ত স্তব্ধ হৈ
বহুসময় নিৰ্বাক হৈ থিয় হৈ থাকিল
প্ৰদীপ্তা। দুৱাৰৰ বাহিৰতঅঞ্জনাভ ৰাগ! সুদীঘ বাৰ বছৰৰ

পিছত অনাকাংক্ষিত আৰু অকল্পনীয়ভাৱে অঞ্জনাভ ৰাগৰ এই আগমন । তাই ভিতৰলৈ সোমাই আহিল। পিছে পিছে অঞ্জনাভ । ছোফা এখনত বহিল। প্ৰদীপ্তা পাকঘৰলৈ গ'ল। বহাৰ পৰাই ঘৰটোৰ চাৰিওফালে চকু ফুৰাই তবধ মানিলে অঞ্জনাভে। ড্ৰয়িং ৰূম, দুটা বেডৰুম, এটা ষ্টাডি ৰুম, পাকঘৰক বাদ দি বাকী চাৰিওটা ৰুমেই কিতাপেৰে ঠাই খাই আছে! এটা প্ৰকাণ্ড আলমাৰীত প্ৰদীপ্তা বৰঠাকুৰৰ বিভিন্ন পুৰস্কাৰ- মানপত্ৰ, জাপি, স্মাৰক, গামোচা, মেডেলেৰে উপচি আছে !ৱালত ওলমি আছে ফটোবোৰ। অসমৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ বৰেণ্য লোকসকলৰ লগত তোলা ফটো ! গৌৰৱমণ্ডিত মুহূৰ্তবোৰ খুব সুন্দৰকৈ ফ্ৰেমত আৱদ্ধ কৰা হৈছে ! উচ্চতৰ মৰ্যদাপূৰ্ণ জীৱনৰ গৰাকী প্ৰদীপ্তা বৰঠাকুৰৰ সমুখত আজি নিজকে ধুলিকণা এটি যেন অনুভৱ হ'ল অঞ্জনাভৰ। তাৰ আভিজাত্যৰ অযথা অহংকাৰ প্ৰদীপ্তাৰ এই প্ৰাচুৰ্য, গ্লেমাৰৰ আগত নিমিষতে খহি পৰিছে ! আৰু অণুভা...? সঁচাকৈয়ে প্ৰদীপ্তাৰ কৰ্মময় জীৱনৰ ঐশ্বর্য পালিত উজ্জ্বলতাত

হিয়া দাস, শুৱালকুছি

অণুভাক অতি নিঃস্ব, মলিন আৰু নিষ্প্ৰভ যেন লাগিল।

ঃ লওক। উচাপ খাই উঠিল অঞ্জনাভ । প্রদীপ্তাই ট্রে'খন টেবুলত থ'লে। এগিলাচ আনাৰসৰ চৰবত আৰু এক প্লেট বিভিন্ন ড্রাই ফুইট। অঞ্জনাভ ৰ সমুখৰ ছোফা এখনত বহিল প্রদীপ্তা। তাই অঞ্জনাভৰ চকুলৈ চাই পোনপটীয়াকৈ সুধিলে।

ঃ মোৰ ওচৰলৈ অহাৰ কোনো বিশেষ কাৰণ ?

ঃ হা...? থতমত খালে অঞ্জনাভ ৰাগে।ভাবিলে– কিয় আহিছে সি ? কেনেকৈ ব্যক্ত কৰে তাইক? তাৰ শোচনীয় পৰাজয়ৰ কথা শুনি যদি প্ৰদীপ্তাই ঢেকঢেকাই হাঁহে ? অণুভাৰ অক্ষমতাৰ বাবে যদি তাৰ চৰম মূৰ্খতাৰ প্ৰতিফল বুলি ভাবে? যদি অহাৰ উদ্দেশ্য গম পাই তাক অপদস্থ কৰি খেদি দিয়ে? নাই - নাই।

প্রদীপ্তা তেনে ছোৱালী নহয়। সি জানে। পত্নী হিচাপে এবছৰ নিবিড়ভাৱে পাইছিল তাইক। অতি নিষ্ঠা আৰু একাগ্রতাবে তাই পত্নী ধর্ম পালন কৰিছিল। কেতিয়াও কোনো কথাতে তাক না কৰা নাছিল। আনকি ডিভোর্ছ বিচাৰোঁতেও। অতি শাস্ত, অমায়িক ছোৱালীজনীক সি এতিয়াও সমীহ কৰে। সি প্রদীপ্তাৰ চকুলৈ চাই দৃঢ়তাবে ক'লে-

তেজপুৰ চহৰৰ সু - প্ৰসিদ্ধ মহাভৈৰৱ মন্দিৰ

ৰাজলক্ষ্মী বৰঠাকুৰ দেৱৰাজ ৰয় মহাবিদ্যালয়, গোলাঘাট

তেজপুৰ চহৰৰ প্ৰসিদ্ধ ঠাই মহাভৈৰৱ মন্দিৰ আৰু গণেশ ঘাট চাই মনটো আনন্দৰে ভৰি পৰিল সেইয়ে মহাভৈৰৱ মন্দিৰৰ বিষয়ে দৱাষাৰ লেখাৰ প্ৰয়াস কৰিলোঁ। মহাভৈৰৱ মন্দিৰ তেজপুৰ চহৰৰ উত্তৰ দিশত এটা সৰু টিলাৰ ওপৰত অৱস্থিত। মহাভৈৰৱ মন্দিৰ বাণ ৰজাই প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। বাণ ৰজা অতিশয় শিৱ ভক্ত আছিল। পৌৰাণিক আখ্যান অনুসৰি দ্বাপৰ যুগত শিৱ ভক্ত বাণাসুৰে এই মন্দিৰ নিমাৰ্ণ কৰিছিল। কথিত আছে যে বাণৰজাৰ জীয়ৰী ঊষাই ইয়াতেই সদায় পূজা আৰাধনা কৰিছিল। মূল মন্দিৰৰ ভিতৰত এটা বৃহৎ শিৱলিংগ আছে। এই

লিংগৰ উচ্চতা প্ৰায় ৩.২ মিটাৰ আৰু প্ৰস্থ প্ৰায় ২.৩ মিটাৰ। এছিয়া মহাদেশৰ বৃহত শিৱলিংগ সমূহৰ ভিতৰত মহাভৈৰৱ মন্দিৰ লেখত লবলগীয়া।মন্দিৰৰ চাৰিওফালে সিঁচৰিত ভগ্ন শিলাখণ্ডসমূহৰ পৰা এইটো অনুধাৱন কৰিব পাৰি যে মূল মন্দিৰক কেন্দ্ৰ কৰি আন সৰু সৰু মন্দিৰ নিমাৰ্ণ কৰা হৈছিল। প্ৰথমতে এই মন্দিৰ ভাগ শৈল নিমিত আছিল। প্ৰাকৃতিক কাৰণত মন্দিৰৰ কিছু অংশ ধ্বংস হোৱাত আহোম ৰাজত্ব কালত পুণৰ নিমাৰ্ণ কৰা হয়। ইয়াৰ পৰিৱেশ অতি প্রতি বছৰে মনোৰম। মহাশিৱৰাত্ৰী ধুম - ধামেৰে অনুষ্ঠিত হৈ আহিছে।

প্রতিজ্ঞা

ঃ মই তোমাৰ ওচৰলৈ এটা প্ৰস্তাৱ লৈ আহিছোঁ প্ৰদীপ্তা। পাতনি নেমেলাকৈয়ে মূল কাৰণটো ব্যক্ত কৰিলে অজ্ঞনাভে।

ঃ মানে ? আচৰিত হৈছে প্ৰদীপ্তা। ঃ মই আকৌ তোমাক পত্নী হিচাপে বিচাৰিছোঁ, মোৰ জীৱনত। ঃ কি…! আপুনি পাগল হোৱা নাইতো ?

ঃ মই সম্পূৰ্ণ সুস্থ প্ৰদীপ্তা । যোৱা কেইবাটাও বছৰ ধৰি বহু ভাবি-চিন্তিয়েই মই তোমাৰ ওচৰলৈ আজি সাহস কৰি আহিছোঁ। আশা কৰোঁ তুমি মোক নিৰাশ নকৰিবা। ঃ বৰ আত্মবিশ্বাসী হৈ উঠিছে যেন পাওঁ।

ঃ আচলতে বিশ্বাস মোৰ তোমাৰ ওপৰতহে । একেলগে পাৰ কৰা এবছৰীয়া সম্পৰ্কটোত অলপ হ'লেও বুজি উঠিছিলোঁ তোমাক। ঃ অণুভাই জানে মোৰ ওচৰলৈ অহাৰ কথা ?

- ঃ নাজানে ।
- ঃ কিয় ?
- ঃ জনাব লাগে বুলি প্ৰয়োজনবোধ কৰা নাই ।
- ঃ যিদৰে মোক কৰা নাছিল ?

 ঃ তোমাৰ কথাটো সুকীয়া ।

 ঃ কাৰণ মই কেৱল পত্নী আছিলোঁ

 ? অণুভা প্ৰেয়সীও, পত্নীও ?

 ঃ মোৰ মোহভংগ হৈছে ।অণুভাৰ
 প্ৰতি আৰু মোৰ প্ৰেম নাই,
 অনুকম্পা নাই । আছে মাথোঁ
 অন্তহীন ঘূণা। সেই সময়ৰ সিদ্ধান্ত
 ভূল বুলি আজি মই অন্তঃকৰণেৰে
 স্বীকাৰ কৰোঁ প্ৰদীপ্তা । বিয়াৰ
 এবছৰমানৰ পিছতে মই বিভ্ৰমৰ

পৰা ওলাই আহিছিলোঁ।এখন্তেক

ৰৈ দুটামান দীঘল উশাহ ল'লে।

অকণো দ্বিধাবোধ নকৰাকৈ ক'বলৈ ধৰিলে-

ঃ মই যি বিচাৰোঁ সেয়া মোক দিবলৈ অণুভা অপাৰগ। বিয়াৰ আগেয়ে তাই মোক কোনোপধ্যেই জানিবলৈ দিয়া নাছিল তাইৰ অতীত। তাই যে ডিভোছী আছিল। তিনিমহীয়া সস্তানটো পেটত থাকোঁতেই হেনো এদিন কিবা কথাত লাগি গিৰিয়েকে পেটতে প্ৰচণ্ড জোৰে গোৰ মাৰিছিল। আৰু তাৰ পিছৰ ঘটনা তেনেই চমু। তাইৰ ভয়ংকৰ অতীতৰ বিষয়ে মোক বিয়াৰ পিছতহে জানিবলৈ দিছিল।

বৈ গ'ল অঞ্জনাভ । ভালেখিনি সময় নীৰৱে পাৰ হৈ গ'ল। তলমূৰকৈ বহি আছে প্ৰদীপ্তা। তাই সপোনতো ভবা নাছিল এইজন আত্মকেন্দ্ৰিক অহংকাৰী পুৰুষে যোৱা বাৰটা বছৰে কত বাধ্য-বাধকতাৰ মাজত তিলতিলকৈ জীয়াই আছিল! কিন্তু কিয় ? কাৰণ কি ?

প্ৰশ্নটো মনলৈ অহাৰ
লগে লগে প্ৰদীপ্তাই সুধিলেঃ আপুনি ছাৰ গৈচীৰ ব্যৱস্থা কৰিব
পাৰিলেহেঁতেন ?
ঃ নকৰিলোঁ।
ঃ আধুনিক বিজ্ঞান টেকল জিৰ
সহায়ত নিশ্চয় আপোনালোকে
বায়ল জৈ কেল পিতৃ হ'ব
পাৰিলেহেঁতেন। অলপ সময়
তভক মাৰি থাকি অঞ্জনাভে

ঃ হয়, যদি চেষ্টা কৰোঁ তেন্তে নিশ্চয় সেয়া সম্ভৱ হ'ব পাৰে। ঃ তেন্তে কিয় পলম কৰিছে ? ঃ মই নিবিচাৰোঁ সেয়া। ু কিয় গ

ঃ কাৰণ মই নিবিছাৰোঁ মোৰ সন্তানৰ মাক অণুভা হওক। কোনো আহিব নালাগে অণুভা আৰু মোৰ যুগ্ম জীৱনৰ সাক্ষী হৈ। ঃ মিঃ অঞ্জনাভ ৰাগ।পাহৰি গৈছে নেকি আপুনি আপোন ঘৰখনৰ, সমাজখনৰ বিৰুদ্ধে গৈ আপুনি অণুভাক নিজৰ জীৱনলৈ আদৰি আনিছিল ? প্ৰদীপ্তাই শ্লেষ মিহলি বাক্য এৰিলে।

ঃ অ' সঁচা, মই মোৰ ঘৰৰ বিৰুদ্ধে, সমাজৰ বিৰুদ্ধেও তাইক জীৱনলৈ আদৰি আনিছিলোঁ। তাইক মই ৰাখিলোঁও হয় হৃদয়ৰ সর্বোচ্চআসনত... ফোপাই উঠিল অঞ্জনাভ ৰাগ। একে ঢোকে চৰবত গিলাচ খালে। ধীৰে ধীৰে ক'লে-ঃ প্ৰবঞ্চনাৰ এখন ভয়ংকৰ জালত মোক বন্দী কৰিছিল অণুভা প্ৰীতমে। মোৰ আৱেগ-অনুভূতিৰ লগত নিকৃষ্ট, ঘৃণনীয় খেল খেলিছিল তাই। কল্পনাও কৰিব পৰা নাছিলোঁ দেখিবলৈ ভদ্ৰ, নিমাখিত ছোৱালী এজনীৰ আঁৰত এনে একোটা কুৎসিত চৰিত্ৰ লুকাই আছিল ! থমকি ৰ'ল অঞ্জনাভ ৰাগ। প্ৰদীপ্তাই ভাবি পোৱা নাই এই মূহুৰ্তত কিবা কোৱাৰ নে সোধাৰ দৰকাৰ। এটা হুমুনিয়াহ পেলাই অঞ্জনাভে নীৰৱতা ভংগ কৰিলে-

ঃ মই আকৌ তোমাক বিচাৰোঁ প্ৰদীপ্তা। জীৱনজুৰি। মোৰ ভূলবোৰ শুধৰাব বিচাৰিছোঁ। এবাৰ সুযোগ নিদিবানে ? মনে মনে থাকিল প্ৰদীপ্তা।

ঃ কোৱা দীপ্তা? মই আকৌ তোমাৰ লগত মোৰ ঘৰখন পাতিবলৈ বিচাৰোঁ। মই জানো, তুমিয়েই মোৰ আধৰুৱা জীৱনটো সম্পূৰ্ণ কৰি তুলিবা।

ঃ অণুভাৰ কি হ'ব ? বেপৰোৱা ধৰণে সুধিলে প্ৰদীপ্তাই। তাই চকু তুলি অঞ্জনাভৰ মুখলৈ চালে। প্রশ্নটো শুনি উদ্ভাসিত হৈ উঠিছে অঞ্জনাভ। চকু দুটাও আনন্দত তিৰবিৰাই উঠিছে। অকণমান লৰচৰ কৰি বহি ক'বলৈ ধৰিলে-ঃ তাইক মই ডিভোর্ছ দিম। কিন্তু তাই গোটেই জীৱন আৰামেৰে চলিব পৰাকৈ মই সকলো ব্যৱস্থা কৰি দিম। মোৰ বিশাল সম্পত্তিৰ তায়ো অংশীদাৰ হিচাপে তাইৰ প্ৰাপ্যখিনিৰ পৰা বঞ্চিত কৰা নহয়। এই বিষয়ত মই অধিবক্তাৰ লগত কথাও পাতিছোঁ। কথাখিনি কৈ এবুকু আশাৰে অঞ্জনাভে প্রদীপ্তালৈ চালে ।

ঃ ধন্যবাদ মিঃ অঞ্জনাভ ৰাগ। আপুনি অৱশেষত মোৰ সঠিক মূল্যায়ন কৰিব পাৰিলে । মোৰ সততা আৰু কৰ্তব্যনিষ্ঠাক আপুনি অনুধাৱন কৰিব পাৰিলে। আপুনি কৰা ভুলবোৰ উপলব্ধি কৰিলে। তাৰ সংশোধনৰ পথো বিচাৰি ল'লে। মই সুখী হৈছোঁ এই কথাত, অন্ততঃ দেৰিকৈ হ'লেও আপুনি মোৰ যোগ্যতাক প্ৰমাণিত কৰিলে। কিন্তু অঞ্জনাভ ৰাগ, মই যদি আপোনাৰ প্ৰস্তাৱ মানিবলৈ যাওঁ তেন্তে অণুভা আৰু মোৰ মাজত পার্থক্য কি থাকিব? কথাখিনি কৈ প্ৰদীপ্তা বহাৰ পৰা উঠি গ'ল। খিৰিকীৰে বাহিৰলৈ চালে। চোতালৰ জোপোহা গছবোৰৰ ডালত বহি অসংখ্য

চৰায়ে কোলাহল কৰিছে। তাই কিছু সময় সিহঁতলৈ চাই থাকি খিৰিকীৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি আহিল। পাকঘৰৰ পৰা এখন ডাঙৰ ট্ৰে'ত কেইবাটাও বাটি আৰু এটা গিলাচ লৈ প্ৰদীপ্তা ব্যস্ততাৰে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। ঘটনা কি বুজিবলৈ অঞ্জনাভো পিছে পিছে গ'ল।

দৃশ্য দেখি অঞ্জনাভে তধা লাগি ৰ'ল। সি দেখিলে বাটিবোৰত তিওৱা মগু, সিজোৱা বুটমাহ, মটৰ মাহ, মাকৈ, গুড়ি কৰি লোৱা সিজোৱা কণী, গাজৰৰ গুড়ি, মিহি মিহিকৈ কাটি লোৱা তিয়ঁহৰ চকল, ৰুটিৰ সৰু সৰু টুকুৰা, মালভোগ কলৰ চকল, আৰু মচুৰ মাহ লৈ প্ৰদীপ্তা চোতালত মাজত থিয় হোৱাৰ লগে লগে গছৰ ডালৰ পৰা জাক জাক চৰাইবোৰ উৰি আহি প্ৰদীপ্তাৰ গায়ে-মূৰে উবুৰি খাই পৰিল ! তাই লনত লেপেটা কাঢ়ি বহি চৰাইবোৰক মাতৃত্বৰ উমেৰে দানা খুৱাবলৈ লাগিল। চৰাইবোৰেও খাই বৈ আনন্দৰ উলাহত নাচি বাগি তাইৰ মূৰত, কান্ধত, পিঠিত বহি অবুজ ভাষাৰে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিছে ! কিছুমানে তাইক গালে-মুখে চুমা দি সন্তুষ্টিৰে দূৰণিলৈ উৰা মাৰিছে, কিছুমানে পুনৰ ডালত বহি জিৰণি লৈছে।

এক বিৰল দৃশ্যৰ
সাক্ষী হ'ল অঞ্জনাভ ৰাগ। বিশাল
ব্যক্তিত্বৰ এই গৰাকী নিৰহংকাৰী
মহীয়সী নাৰীলৈ অঞ্জনাভে
নিথৰ হৈ চাই থাকিল। চায়েই
থাকিল নিৰ্নিমেষ চকুৰে।

ৰামখাপীঠ দেৱালয় প্ৰাচীন শক্তিপীঠ

কালিকা পুৰাণত উল্লেখিত মহান তত্ত্বপীঠ ৰ ভিতৰত অন্যতম ৰামখাপীঠ দেৱালয়। শিৱসাগৰ জিলাৰ ভিতৰুৱা অঞ্চল দিখৌমুখতেই প্ৰাক আহোম যুগৰ শক্তি পীঠ ৰামখাপীঠ দেৱালয় অৱস্থিত। শিৱসাগৰ জিলাৰ দিখৌ, দৰিকা, ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ সংগম স্থলীত অৰ্থাৎ ত্রিবেণী সঙ্গমত অৱস্থিত এই প্রাচীন জাগ্রত পীঠক পূর্বে দেওশাল বুলি জনা গৈছিল। আহোমৰ ৰাজধানী আছিল গড়গাও আৰু ৰংপুৰ দিখৌ নদীৰ পাৰত অৱস্থিত আছিল। জানিব পৰা মতে দিখৌমুখ আহোম সকলৰ ৰাজধানী চহৰ আৰু শিৱসাগৰৰ দুৱাৰ মুখ, যাতায়ত, পৰিবহন, বাণিজ্য কেন্দ্ৰ আৰু সামৰিক ঘাটি আছিল। আহোম স্বৰ্গদেউ সকলে জলপথক গুৰুত্ব দিছিল। কিয়নো জল পথ নিৰাপদ

আছিল। দিখৌমুখত যিহেতু ত্ৰিবেণী সঙ্গম আছে সেয়েহে জানিব পৰা মতে অতি ব্যস্ত আছিল এই অঞ্চল।

কথিত আছে যে শিৱৰ পত্নী দক্ষ ৰজাৰ জীয়ৰী সতীয়ে দক্ষ ৰজাই কৰা স্বামীক নিন্দা সহ্য কৰিব নোৱাৰি দক্ষৰ যজ্ঞ থলীত দেহ ত্যাগ কৰে। সতীৰ মৃতদেহ মহাদেৱে কান্ধত লৈ পৃথিৱী পৰিভ্ৰমণ কৰিছিল। শিৱৰ কোপানলৰ পৰা পৃথিৱীক ৰক্ষা কৰিবলৈ বিষুণ্ডৱে সুদৰ্শন চক্ৰৰে সতীৰ দেহ খণ্ড খণ্ড কৰি চেদন কৰিছিল কালক্ৰমত যি ঠাইত এই দেহৰ ভাগ বোৰ পৰিছিল সেই স্থানতেই প্ৰতিষ্ঠা হল একো খন পীঠৰ। শিৱৰ পত্নীক ছেদ কৰাত মুৰৰ অংশ ধেমাজিৰ কেচাইখাতী, বুকুৰ পৰা নাভীৰ অংশ ৰামখাপীঠত আৰু নাভীৰ পৰা তলৰ অংশ কামাখ্যা ধামত

পৰিছিল বুলি জনাজাত। আহোম স্বৰ্গদেউ চাওলুং চ্যুকাফাই পুজা-অৰ্চনা কৰা লক্ষ্মী সিংহৰ দ্বাৰা পুনৰ প্ৰতিষ্ঠিত এই পীঠত বিষ্ণুৰ সুদৰ্শন চক্ৰন্থৰ খণ্ডিত সতীৰ বক্ষস্থল শিলাকাৰে বিদ্যমান।

বুৰঞ্জীৰ মতে দিখৌমুখত অৱস্থিত এই শ্ৰী শ্ৰী ৰামখাপীঠ দেৱালয় খনি প্ৰাক আহোম যুগৰ অৰ্থাৎ আজিৰ পৰা প্ৰায় ৮০০ বছৰ পূৰ্বে চুতীয়া ৰজা সকলৰ দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল। প্ৰবাদ আছে যে আহোমৰ আদি ৰজা স্বৰ্গদেউ চ্যুকাফাই দেশ জয় কৰি ঘুৰি আহি এই ৰামখাপীঠলৈ বলি -বিধান আগবঢ়ায় আৰু কিছু ধন সোণ দিয়ে। এই জাগ্ৰত দেৱালয়ৰ দেৱীৰ বিগ্ৰহ দিখৌ নদীয়ে দুবাৰকৈ সামৰি লয়। আকৌ বুৰঞ্জীৰ মতে ১৭৬৯ খৃঃত স্বৰ্গদেউ লক্ষ্মীসিংহ ৰজা হোৱাৰ কিছুদিনৰ পাছতে বহু

অনুপম ভৰালী, শিৱসাগৰ

সংখ্যক অনুগামীৰে সৈতে
দিখৌমুখৰ ৰূপহী নগৰৰ পৰা
ৰাজধানীলৈ বুলি দুমাইলমান
উজাই যাওঁতে হঠাৎ দিখৌৰ বুকুত
স্বৰ্গদেউৰ চৰা নাও অচল হৈ
গৈছিল। অশেষ কন্ত কৰিও নাও
খন নাওবৈচা সকলে নাও লৰাব
নোৱাৰাত স্বৰ্গদেউৰ নিৰ্দ্দেশ মতে
দিখৌৰ দুয়োপাৰে কি আছে
অমাত্যবৰ্গই ডাঠ হাবি, বিৰিঙাণিৰ
মাজত জেতুলীপকাৰ আঁচোৰপিচোৰ খাই গোটেই দিনটো বিচাৰি
অৱশেষত এডোখৰ শিল

আৱিস্কাৰ কৰিলে, কিন্তু
শিলডোখৰ লৰাবকে নোৱাৰিলে।
বাইলুঙে কুকুৰা ঠেঙেৰে মঙল চাই
ক'লে যে – এইডোখৰ সাধাৰণ
শিল নহয়, দেৱীৰ অংগহে।
বুৰঞ্জীবিদ ভূবন চন্দ্ৰ সন্দিকৈদেৱৰ
মতে, স্বৰ্গদেৱে ৰাতি স্বপ্নত দেৱীৰ
জাগ্ৰত বিগ্ৰহ দেখি দেৱীৰ অংগ
দিখৌৰ গৰ্ভৰ পৰাহে আৱিস্কাৰ
আৰু উদ্ধাৰ কৰিছিল। স্বৰ্গদেৱে
প্ৰত্যয় মানি বলি-বিধান আগবঢ়াই
ৰামখাপীঠ দেৱালয়ৰ মন্দিৰ

<u>(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)</u>

ENGLISH NEWS SECTION

Governor interacts with Republic Day Parade 2023 National Service Scheme (NSS) contingents

Guwahati, RB News -Assam Governor Prof. Jagdish Mukhi spent time with 17 participants of National Service Scheme (NSS) contingents from North Eastern States who participated in the Republic Day Parade held at Kartavya Path in New Delhi 2023 at a function held Raj Bhavan here. The Governor congratulated the contingent on being a part of the Republic Day celebrations. He said participation in the Republic Day parade is itself a prestigious and life time

achievement for the NSS volunteers. He also said that taking part in the parade at Kartavya Path creates thrill and arouses intense feelings of patriotism. Prof. Mukhi while underlying the objective of NSS asked them to inculcate the motto of NSS 'Not Me But You'. He asked them to work for their overall development by inculcating the values like sincerity, discipline and community belongingness. He also asked them to give their best in their academic pursuits and contribute to the development of the country and put the nation before everything. The Governor felicitated the continwith traditional gamocha and wished them luck for all their future endeavours.The Governor also congratulated the NSS volunteers of North East on bagging the first prize for cultural performance during the camp. The Regional Director of NSS North Eastern Region Dipak Kumar accompanied the contingent to the Governor. Commissioner and Secretary to the Governor, S.S. Meenakshi Sundaram, and offifrom cials Rai Bhavan were present during the function.

Governor attends 5th Convocation of of Krishna Kanta Handiqui State Open University

Guwahati, RB News-Assam Governor Prof. Jagdish Mukhi who is also the chancellor of Krishna Kanta Handiqui State Open University, attended the 5th convocation of the University held in its campus in Resham Nagar in Khanapara. Prof. Mukhi while speaking on the occasion said that NEP 2020 targets at an ambitious goal of doubling the Gross Enrolment (GER) Ratio higher education in the country. It proposes to achieve 50 percent GER in higher education in the country by the year 2035. This is an overwhelming task to raise the GER to 50 percent from the current level of 27.1 percent. Assam's GER in higher education currently stands at 17.3 percent. Naturally, all states,

including Assam. which have less GER compare to the national level, have to make substantial progress if the country has to achieve this goal. The Governor said that he believed that the Open and Distance Learning institutions have a crucial role in increasing the GER in the country and turning this goal into a reality. He said that he is extremely happy to the know that university's enrolment has more than doubled this time reaching close to 35 thousand compared to the last year's enrolment of 1ssss4 thousand. The Governor hailed the efforts and initiatives undertaken by the University to increase the enrolment and improve the GER in the State.

NCC contingent participates in Republic Day parade calls on Governor

Guwahati, RB News-On the occasion of the 74th Republic Day celebrations in New Delhi, the NER Directorate NCC contingent representing NC boys and girls cadets of all the North Eastern states who participated in the Republic Day parade and PM's rally called on Assam Governor Prof. Jagdish Mukhi at Raj Bhavan. Out of NCC cadets, maximum participation was from the NCC units of Assam. Congratulating each member of the contingent, Governor Prof. Mukhi felicitated the contingents and hailed the nationalistic spirit of the members and said

that their display of patriotic fervour is an example to all. He also said that being into NCC teaches several other valuable things such as selflessness, honesty, discipline, hard work and ways to build confidence and gain leadership qualities. Hailing the contingent the Governor said that they were fortunate to have been selected to participate in the Republic Day parade. He called upon them to continue to excel in their future. He said that the NCC has a very important role to play in the national development ωf youth, who are the future of the nation.

He also said NCC strengthens the spirit of being an Indian. The Governor further said that he is of the opinion that NCC training should be implemented in all schools and colleges which will enable the students to be more responsible towards their duties. The Governor felicitated all the cadets with the traditional gamocha and wished them luck for all their future endeavours. First Lady of the state Prem Mukhi, Commissioner and Secretary to the Governor, Meenakshi S.S. Sundaram, Major General Gagandeep Singh, Additional Directorate General N, NE Region Brigadier Dinar Dighe, Group NCC Commander HQ, Guwahati Brigadier Rajiv Kapoor and officials from Raj Bhavan were present during the function.

Indian gymnast Dipa Karmakar handed 21month ban for doping

RB News - Indian gymnast Dipa Karmakar has been handed a retrospective 21-month ban for doping by International Testing Agency. Dipa tested positive for higenamine, a Beta-2 Agonist, which means

it is prohibited for consumption at all times, both in and out of competition. Her samples were collected out of competition on October 11, 2021, and the ban runs until July 10, 2023.

Rongili Barta

GUWAHATI-781025

২১ মাঘ ১৪২৯ চন Rongili Barta, Date of Publication-- 5 February , 2023

E-mail usrongilibartamedhi@gmail.com

ৰামখাপীঠ দেৱালয় প্ৰাচীন শক্তিপীঠ

নিৰ্মাণ কৰিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুত হোৱাত নাও লৰিল। খক্ৰখনাৰ বৰপতেকক ন-গোঁসাইত দীক্ষা দিয়াই পূজাৰী পাতিলে আৰু দহ পুৰা মাটি নিস্কৰ কৰি দিলে।লগত থাকিল টঙনা নামৰ এটি লগুৱা। পূজা-অৰ্চনাত সহায় কৰিবৰ বাবে বৰা, বৰুৱা, বাৰিকক দায়িত্ব দিয়া হ'ল। ১৭৬৯ খৃঃত উদ্ভৱ হোৱা প্ৰথম মোৱামৰীয়া বিদ্ৰোহত বিদ্ৰোহীসকলৰ হাতত কফৰাম ৰাইডঙীয়াবৰুৱাই প্ৰাণ বিসৰ্জন দিয়াৰ পাছত ৰাইডঙীয়াৰ দুই পুত্ৰই পানবেচাৰ খাটপাম এৰি এজনে শিলাকটি দিছিয়াল গাঁৱত আৰু আনজনে দিখৌমুখ দেওঘৰীয়াত বসতি স্থাপন কৰিলে। তাৰ প্ৰৱৰ্তী সময়ত মাটি গাৰু বৰঠাকৰ, খাউগু, ভৰালী, কলিতা পৰিয়াল সমূহে ও দেওঘৰীয়াত বসতি স্থাপন কৰিলে আৰু দেওঘৰীয়া গাওঁখনে নতন ৰূপ পালে। উল্লেখযোগ্য যে চ্যুকাফাই ১২২৮ খ্রীষ্টাব্দত ৰাজ্য জয় কৰি আহি আৰ্যেত্তৰ দেওঘৰীয়াৰ ৰামখা দেওশালত পূজা অৰ্চনা, বলি-বিধান কৰি দেওশাললৈ ধন-সোণ দান কৰিছিল। ১২৬৮ খৃঃত স্বৰ্গদেউ চুতেউফাই ৰজা হৈয়ে ৰামখা দেওশালত পূজা চলিবলৈ খাজনা ৰেহাই, মাটিৰও দেওঘৰীয়া মানহৰ নিয়ম নিবন্ধ কৰোৱাই দিছিল। কিন্তু পৰৱৰ্ত্তী কেইশমান বছৰ এই দেওশাল দিখৌৰ গৰ্ভত সোমাই আছিল। পুনৰ লক্ষ্মীসিংহৰ দিনত আৱিস্কাৰ হোৱাৰ পাছত সম্পূৰ্ণ হিন্দ নীতি-নিয়ম বিধি বিধানেৰে 'ৰামখা দেওশাল'ৰ পৰিবৰ্ত্তে "ৰামখাপীঠ দেৱালয়" প্ৰতিষ্ঠা হৈছিল আৰু দেওঘৰীয়া গাওঁখনে ৰাজ পৃষ্ঠপোষকতাত নতুন ৰূপ পোৱাইনহয় অঞ্চলৰ অন্যান্য গাওঁ সমূহৰো আৰু উদয়গিৰিৰ স্বৰ্ণ মহাৰজাৰো কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিছিল। বৃটিছ ৰাজত্বলৈকে দিখৌমখ অঞ্চল আৰু দেওঘৰীয়াৰ গুৰুত্ব আছিল সৰ্বাধিক। ১৭৬৯ খৃঃ ৰ পৰা এশ বছৰ নৌহওঁতেই এই দেৱালয় পুনৰ দিখৌৱে সামৰি লৈছিল। পূজাৰীৰ স্তুতিত সন্তুষ্ট হৈ দেৱীয়ে স্বপ্নত দেখুওৱা প্ৰামৰ্শমতে পিছদিনা দিখৌৰ জলত নিত্যপূজা দি দেৱীৰ বিগ্ৰহ জলৰ পৰা পুনৰ উদ্ধাৰ কৰি আনিছিল। তাৰ পাছত এই দেৱালয় ৪/৫ বাৰকৈ স্থানান্তৰ কৰা হৈছে।

দেৱালয়ক কেন্দ্ৰ কৰি বুৰঞ্জীৰ পৰশত নতনকৈ জিলিকি উঠিল ইটা জান, টাঙোনধোৱা পখৰী, মগলৌ পুখুৰী আদি। এই দেৱালয়ত অতিজৰে পৰা মাটি গাৰু বৰঠাকুৰ পৰিয়ালৰ দ্বাৰা বৰ্তমান লৈকে দৈনিক পূজা -অৰ্চনা আৰু প্ৰতি বছৰে বিভিন্ন শিৱৰাত্ৰী. যেনে অশোকস্টমী, আদি আৰু প্ৰতি বছৰে বিস্তৃত কায্যসচীৰে শ্ৰী শ্ৰী দূৰ্গাপুজা মহোৎসৱ উৎযাপন কৰি আহিছে। যান্ত্ৰিকতাৰ আৰু আধুনিকতাৰ আগমনতো স্লান পৰা এই পীঠৰ পৰম্পৰা এই পীঠত দুৰ্গা পূজাত মুন্ময় মূৰ্তিৰ পৰিৱৰ্তে কিন্তু বৈদিক পৰম্পৰাৰে দেৱীৰ বক্ষস্থলতেই কিন্তু পূজা অৰ্চনা কৰি আহিছে। এই পীঠত দুৰ্গা পুজা মহোৎসৱত পঞ্চ বলি প্রথা চলি আহিছে ইয়াত হাহ, ছাগলী, কুমুৰা, জৰা আৰু কুহিয়াৰ বলি দিয়া হয়।প্ৰতি বছৰে ইয়ালৈ উজনি - নামনিৰ ভক্ত সকলে শ্ৰী শ্রী দুর্গা পূজা মহোৎসৱ তেই হওক বা বিভিন্ন সময়তে ই ভক্তই মাৰ আশীষ বিচাৰি আহে। ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু দিখৌ

নদীৰ প্ৰবল খহনীয়াত আক্ৰান্ত হৈ বহু স্থান লৈ স্থানান্তৰিত হল এই পীঠ খনি। এই পীঠ খনে ৰজা-প্ৰজাক আৰ্ক্ষণৰ কেন্দ্ৰ বিন্দ হিচাপে পৰিচয় কৰাইছে। যি পৰিমানে ভাটিত অৱস্থিত অৰ্থাৎ যি দৰে নীলাচলৰ বকুত প্ৰতিষ্ঠিত কামাখ্যাই দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ দৃষ্টি কাঢ়িবলৈ সক্ষম হৈছে সেয়া সচাকৈয়ে গৌৰৱৰ বিষয়।বহু কম পৰিমানেহে প্ৰচাৰ, প্ৰসাৰ আৰু আন্তঃগাঠনিৰ উন্নিত হৈছে এই পীঠৰ কিন্তু কামাখ্যাৰ তুলনাত একো নাই হোৱা বুলিলেও ভুল নহব কিন্তু বৰ্তমান চৰকাৰে বিভিন্ন ব্যৱস্থা গ্ৰহন কৰিছে সেয়া সচাকৈয়ে সন্তোশ জনক। যি সকলে এই পীঠৰ মহত্বৰ কথা জানে সেই সকলে জানে কিন্তু অসমত যে এনে এখন পীঠ আছে সমগ্র অসমবাসীয়ে নাজানে। কিন্তু যি সকলে জানিছে বৰ্তমান কেৱল প্ৰচাৰ মাধ্যমৰ জড়িয়তে হে জানিছে। সেই বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব লাগিব সংবাদ গোষ্ঠীক আৰু ৰদ - বৰষণ নেওচি অহা সংবাদ কর্মী সকলক।

যি পৰিমাণে এই পীঠখনে ৰাজকীয় মৰ্যাদা আৰু প্ৰচাৰ, প্ৰসাৰ লাভ কৰিব লাগিছিল কিন্তু বৰ্তমানো নাই হোৱা বা নাই

শ্ৰী শ্ৰী ৰামখাপীঠ

পোৱা। চৰকাৰে বিভিন্ন পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে সেয়া সচাকৈয়ে অতুলনীয় আৰু কৃতজ্ঞতাৰ যোগ্য। কিন্তু কামাখ্যাৰ লগত ফেৰ মাৰিব নাই পৰা।

যাতায়তলৈ মন কৰিলে দিখৌমখৰ বৰ্তমান ৰাস্তা সুচল হৈছে। আগৰ যি ৰামখাপীঠলৈ অহা গৰু বাট সদৃশ ৰাস্তা আছিল সেয়া আজি নাই। সৰ্বানন্দ সোণোৱাল চৰকাৰৰ নেতৃত্বত গঠন হোৱা বিজেপি চৰকাৰৰ 'অসম দৰ্শন ' ২০২০ চনৰ আচনিৰ অস্তভুক্ত হোৱা পথটিয়ে ৰামখাপীঠ দেৱালয়ৰ পদূলি মখ স্বৰূপ ভৰলৱাৰ পৰা আদৰি আনে ভক্ত সকলক। বৰ্তমান ৰাইজৰ দাবী যে দিখৌমখ অৱস্থিত আজানপীৰ আৰু ৰামখাপীঠ দেৱালয় ইপাৰ- সিপাৰ সেয়েহে যি স্থানত বৰ্তমান সৌৰাগুৰি পাৰ ঘাটে যি বিপদ সংকূল কৈ পৰ্যটক অহা যোৱা কৰিছে তাত যাতে এখন দলং অৰ্থাৎ মিলনৰ সেতৃৰ ব্যৱস্থা কৰি আৰু অধিক সূচল কৰিবলৈ। কাৰণ ইয়াত এখন যদিহে দলং হয় যেতিয়া অসম ভূমিত হিন্দু মছলমানৰ যাউতি সম্প্ৰীতি বৰ্তি আছে আৰু এই অঞ্চলৰ বাবে গৌৰৱৰ বিষয় হব। শংকৰ আজানৰ ভাৱধাৰা বৰ্তমানো বৰ্তি আছে চিৰযুগমীয়া হব।

দিখৌমুখেই এটা পৰ্যটনৰ সম্ভাৱনা থকা অঞ্চল। দিখৌমুখত ইটো মূৰৰ পৰা সিটো মুৰলৈ আহোম যুগৰ সোণালী স্মৃতি দেখিবলৈ পাও তাতে আকৌ আজানপীৰ আৰু ৰামখাপীঠে প্ৰতিপল অসমৰ জনগণ আৰু ৰজা -প্ৰজাৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। গতিকে দিখৌমুখক আৰু এই পীঠক পৰ্যটন স্থলীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব লাগে। ইয়াত ৰজাদিনীয়া মঠ - মন্দিৰ, পুখুৰী, গড়, জান আদি বৰ্তমানেও জিলিকি আছে। যেনে- দিখৌমুখ মহাবিদ্যালয়ৰ পাৰত অৱস্থিত মগলৌ পুখুৰী, টেলিয়াডোঙা পুখুৰী, টাঙোন ধৰা পুখুৰী, ইটা জান মুঠতে কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি।

বুৰঞ্জীৰ পাতে চোৱা বা নোচোৱা অসমত প্ৰতি বছৰে মাটিত বিলীন হৈ গৈছে মঠ -মন্দিৰ, ৰজাদিনীয়া পুখুৰী, গড় আদি। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আৰু সংৰক্ষণৰ অভাৱত এই বুৰঞ্জীপ্ৰসিদ্ধ, ঐতিহাসিক বছ কীৰ্তি চিহ্ন সমূহ বিলুপ্ত হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে আৰু প্ৰায় বিলুপ্ত হৈছে।

কথা হল যি কি
নহওক বিগত বছৰত আজিৰ
দিনত আৰু ঘূৰাই আনিব নোৱাৰি
কিন্তু বৰ্তমান অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী
হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ কৰণীয় আছে
আৰু বিভাগীয় কৰ্তীপক্ষৰো বহু
কৰণীয় আছেপ্ৰাচীন কীৰ্তি চিহ্নক
ৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা
অসমৰ জলসম্পদ বিভাগৰ মন্ত্ৰী
পীয়্য হাজৰীকা দেৱ আৰু
বিভাগক জনাও যে যি স্থানত শ্ৰী
শ্ৰী ৰামখাপীঠ দেৱালয় অৱস্থিত
যিটো মথাউৰিয়ে সুৰক্ষিত কৰি
ৰাখিছে সেইটো মথাউৰিটো কিন্তু

যি কোনো মুহুৰ্তত খহি যোৱাৰ আশংকা আছে। গতিকে ভালকৈ পনৰ নিৰ্মাণ কৰিব লাগে। মই অনুপম ভৰালীয়ে দাবী আৰু অনুৰোধ জনাইছো যে শ্ৰী শ্ৰী ৰামখাপীঠক অসমৰ প্ৰাচীন শক্তিপীঠ হিচাপে পৰিচয় কৰাওক জগতত। সদৌ শেষত এই শ্রী শ্ৰী ৰামখাপীঠ পৰিয়ালৰ তৰফৰ পৰা অৰ্থাৎ এই গাও ৰ উদিয়মান যুৱক হিচাপে এই বানপীডিত অঞ্চলৰ এই পীঠ খনক চৰকাৰী মৰ্যদা, প্ৰচাৰ প্ৰসাৰ, উন্নয়ন আদি সকলো দিশ উন্নিত হোৱা কৈ ন পৰিকল্পনা কৰিব লাগে আৰু গুৰুত্ব দিব লাগে বিভাগীয় কর্তীপক্ষক এইয়া আহান অসম চৰকাৰক।

স্মৃতিৰ শলিতা

কমলেশ কাঞ্চন

মাজনিশা এন্ধাৰত জোনাকী পৰুৱাই চিলমিল টোপনি ভাঙিলে গোপনে আহি মোক জগাই দিলে কি বিছাৰিছা তুমি এই বৈৰাগীৰ আজি একো নাই! নিদ্ৰাদেৱীৰ অপেক্ষাত চকুহাল মুদি ৰৈ আছোঁ বৈ গৈছে ভাবনাবোৰ গধুৰ শিলাখণ্ডৰ দৰে খট খট শব্দৰে বুকুখন তিতি গ'ল এজাক আবতৰীয়া বৰষুণৰে... উশাহবোৰ চুটি হৈছে স্মৃতিৰ শলিতা জ্বলি ৰৈছে পাহৰিব নোৱাৰে তোমাক মোৰ ভগ্ন হৃদয়ে ত্যাগ নকৰিবা জীয়াই থাকিম তোমাৰ মৰমেৰে আজুৰি আনিম সফল্যৰ ন-দুৱাৰ! নিয়ৰৰ টোপালবোৰ মজিয়াত পৰি ৰৈছে তিতি গৈছে দুগালৰ অশ্ৰুৰ দৰে নীৰৱে মানৱতাৰ জয়গান গাই হিংস্ৰতাৰ ছৱিখন

তুলি ধৰিলা কিয়

আজি উত্তৰ লাগে এই নিঠৰুৱাক।।